

BRĪVĀ LATVIJA

ISSN 0934-6759

APVIENOTĀ **LONDONAS AVIZE** UN **LATVIJA**

2021. gada 27. oktobris – 2. novembris

Nr. 41 (1699)

Lasiet tīmeklī
www.brivalatvija.lv

Dziedāsim, dejosim, satiksimies – Eslingenā atkal svētki!

2022. gada 16. – 19. jūnijs

Daudziem vēl spilgtā atmiņā iepriekšējie svētki, kad 2017. gadā krāšņi svinējām Eslingenas Dziesmu svētku septiņdesmito gadskārtu – Eslingena atkal uz trim dienām pārvērtās par “Ma-

zo Latviju”, pilsētu piepildīja mūsu krāšņie tautastērpi, dziesmas, dejas, atmiņu stāsti.

Nākamgad mums atkal ir iespēja satikties, sadziedāties, sajoties, atcerēties un pieminēt

ļoti būtisku mūsu tautas vēstures daļu – Eslingena bija viena no lielākajām latviešu bēgļu nometnēm Otrā pasaules kara laikā. Paralleli rūpēm par izdzīvošanu tajā plauka rosīga kultūras dzīve,

tika koptas tradīcijas, izglītota jaunā paaudze, svinēti svētki, spēlēts teātris un uzvestas pat operas izrādes. 1947. gada 25. maijā Eslingenā notika trimdas latviešu pirmie Dziesmu svētki. Tie bija arī lielākie un plašākie dziesmu svētki Vācijas bēgļu nometņu laikā, kas pulcēja 25 košus ar apmēram tūkstoš dziedātājiem.

Svētku organizatori ir pārliecināti, ka nākamā gada svētki, tāpat kā toreiz pirms 75 gadiem un arī mūsdienās pirms pieciem gadiem, atkal būs satikšanās, saprašanās un vienotības svētki, kas vēl ilgi paliks dalībnieku un viesu atmiņā kā dziļš emocionāls un garīgs papildījums un apliecinājums mūsu latviskajām vērtībām un bagātībai.

Aicinām gan diasporas, gan Latvijas mākslinieciskās kopas piedalīties svētkos un radīt tos kopā!

Dalībnieku reģistrācija ir sākusies! Pieteikšanās līdz 26.11.2021, aizpildot reģistrācijas anketu. <https://ej.uz/eslingena2022>

Informācija par svētku norisi, gatavošanos tiem, kā arī aktuālas ziņas dalībniekiem un viesiem atrodamas svētku mājaslapā: www.latviesi.com/eslingena

Svētku rīkotāju un atbalstītāju vārdā - *Latviešu kultūras biedrība SAIME*
“Eslingenas dziesmu svētkiem 75”

epasts: eslingena@latviesi.com
tel: +49 1577 9577870
(Laura Putāne)

ESLINGENAS DZIESMU SVĒTKIEM 75!

16.-19. jūnijs 2022
Eslingena, Vācija

Dalībnieku reģistrācija
svētkiem ir sākusies!

Vairāk informācijas:
eslingena@latviesi.com
www.latviesi.com/eslingena

Rīko: SAIME
Latviešu iras biedrība | Lettischer Kulturverein

Atbalsta: ELA
PASAULES BRĪVO LATVIEŠU APVIENĪBA
LAIKS
BRĪVĀ LATVIJA

Numura
intervijā –
kultūras ministrs
Nauris Puntulis

2. lpp.

**Jura Lorenca
un Sallijas
Benfeldes
polītiskie
komentāri**

5. lpp.

**Jāņa Boļa
Latvijas iespādi**

6. – 7. lpp.

Mūsējie pasaulē

8. lpp.

**Juris Ulmanis
par sabiedrības
atbildību**

10. lpp.

Ievēlēta jaunā ALAs valde

ALA jaunievēlēta valde.
No kreisās: Baiba Dolinsky,
Marisa Gudrā, Inese Stravelli,
Lilita Berga, Mārtiņš Andersons,
Kristīne Ģīga, Miķelis Ģīga,
Tatjana Žagare-Vītiņa,
Mārtiņš Jansons, Anita Grīviņa,
Nora Muižniece Steele,
Andrejs Kancs, Valda Grinberga,
Elisa Freimane, Kaija Petrovska,
Diāna Kārklīņa, Dzintars Dzilna

**Latviešu
balerīna plūc
laurus
Dienvidāfrikā**

11. lpp.

Vai kultūra nometīs bārenītes lindraku?

Latvijas kultūras ministrs Nauris Puntulis (NA) intervijā *Ligitai Kovtunai*

Nule apstiprināts jaunais valsts budžeta pieteikums, kuŗā kultūrai ticis visu laiku labākais finansējums. Droši vien esat gandarīts!

Šāds budžeta palielinājums, kādu panācām šogad, tiešām ir lielākais Kultūras ministrijas vēsturē. Piemēram, atalgojuma pieaugumu kultūras darbiniekiem esam panākuši jau otro reizi, un šoreiz par astoņiem miljoniem! Tas ir ļoti liels gandarījums, ka izdevies panākt sapratni valdībā, atbalstu kultūras budžetam kā tādām. Nu gan var teikt, ka te vairs nedarbojas bēdīgi slavenais „pārpalikuma” princips, un kultūras vairs nav bārenītes statusā. Jauno budžetu kopumā varu raksturot kā solidāru – ir vienlīdz atbildīgi veidots atalgojums tiklab medicīnā un iekšlietu sistēmā, kā arī kultūrā.

Paša personīgais gandarījums? Esmu sasniedzis daudzus no tiem mērķiem, ar kādiem stājos amatā. Pirmām kārtām – atalgojuma palielināšana, un tūlīt pēc tam mūsu identitātes stiprināšana, kas ietver Dziesmu svētku tradīciju, nacionālo grāmatniecību un nacionālo kino. Runājot par kino – ir izdevies noturēt to, „renesances uzplaukumu” šai jomā, kas notika Latvijas Simtgadē. Savukārt grāmatniecībā beidzot (!) tikusi pazemināta PVN likme līdz 5%, kas ir vairāku gaŗu gadu panākums.

Jāatzīst, visgrūtākā sadaļa bija tā pirmā nosauktā, – kas saistās ar Dziesmu svētkiem, jo atkal un atkal jārisina diskusija par valsts un pašvaldību atbildības jomām. Tomēr ir izdevies pārliecināt kolēģas valdībā par abu pušu solidāru atbalstu šai mūsu ļoti nozīmīgajai tradīcijai. Ņemot vērā, cik sarežģīts šis Dziesmu svētku tradīcijas noturēšanas process ir šābrīža pandēmijas kontekstā, kad turklāt esam ceļā uz tās 150 gadi. Kolēģiāls morālais atbalsts ir vienlīdz nozīmīgs ar finansiālu atbalstu.

Tātad – šai koalīcijas valdībā kā kultūras ministrs jūtaties labi?

Jā, lai gan brīžos, kad katrs nozares ministrs ir spiests cīnīties par savējo, ciktāl tas mērojs naudas izteiksmē, jūtos komfortabli, jo jūtu, ka spēju pārliecināt ar saviem argumentiem un saņemt izpratnes pilnu atbildību. Tas nozīmē, ka kultūras nozīme ir pietiekami augstu novērtēta. Grūtāk iet tad, kad katrs par savu nozari cīnāmies „epidemioloģiskajā kontekstā”... Tad mēdzu sajūties diskomfortā, jo – pēc savas sirdsapziņas varbūt tomēr pieņemtu striktākus ierobežojumu nosacījumus, bet, nonākot situācijā, kad ierobežojumi attiecībā uz citām nozarēm ir vaļīgāki, dažkārt pat pretrunā ar loģiku, esam spiesti iestāties pret to, ko pēc paša gribas nedarītu.

Jā, kultūras iestādes visas kā viena ir ciet!

Būsim slēgti līdz 15. novem-

brim. Taču nenoguris atkārtotju – mums ir liegta iespēja rādīt, bet ne radīt! Radošajiem cilvēkiem nav liegta iespēja šī mēneša laikā radīt, izglītoties, tostarp profesionālajā jomā. Īstenībā šis laiks tam arī būtu jāizmanto. Kā redzam no iepriekšējo pandēmijas vilņu pieredzes, esam pratuši radīt brīnišķīgus darbus. Un vēl – esam kļuvuši spēcīgāki. Atklāti sakot, man šis lokdauna nedēļas neliekas pašas grūtākās, – es bažījos par laiku pēc tam, kad būs jāstrādā tā sauktajā zaļajā lokdaunā, kad zāles nebūs

kolēģām un skatītājiem ikreiz. **Mūsu lasītāju auditorijas degpunktā šobrīd ir Jāņa Kalniņa operas „Hamlets” pirmizrāde 13. janvārī, uz kuŗu tautieši pošas ierasties kuplā skaitā. Kupls ir arī ziedotāju pulks, ko pulcējusi Nacionālās operas gilde Amerikā. Laikam jau nebūtu korekti vaicāt par to, kā būs pēc trīs nepilniem mēnešiem...**

Es arī nebūtu pādrošs ar prognozēm... Bet vēlos pastāstīt jūsu lasītājiem un šīs operas atbalstītājiem kādu savu stāstu. Proti, Hamleta loma Jāņa Kal-

dāt Hamletu. Un ir vēl viens sasaistes punkts ar šo operu – nesen “Karmelišu dialogu” mēģinājumā satiku režisori Kristīni Vuss (operas “Hamlets” režisori – L. K.), ar kuŗu savulaik bija ļoti radoša un veiksmīga sadarbība, iestudējot Henča „Alcīnu”, ko joprojām uzskatu par augstas raudzes operas iestudējuma paraugu. Varu vien teikt, ka darbs ar Kristīni ir ļoti grūts un atbildīgs, bet ar garantētu augstu rezultātu.

Ierodoties darbā ministrijā, jūs sava kabineta un biroja telpām izraudzījāt arī divas

izvēli. Drīz pēc tam jautājumu par koncertzāles vietu atkal nodeva arhitektūras ekspertiem – vēl labākas vietas izraudzīšanai. Vai jums nācās piekāpties?

Vārds „piekāpties” gan nav īsti vieta – es teicu, ka koncertzālei, šim vērienīgajam projektam, nekad nebūs ideālas vietas, kas visiem liktos pati pieņemamākā. Ikviens risinājums būs kompromiss. Piedāvājot Elizabetes ielu 2, es nekad neteicu, ka, lūk, šī būtu ideālā vieta – teicu, manuprāt, šis būtu labs kompromiss. Starp tiem, kas par ideālo vietu uzskata, piemēram, AB dambi, un tiem, kuŗi Kongresu namu. Tāpēc vērsos pie speciālistiem – arhitektiem, turklāt ar aicinājumu meklēt varbūt vēl kādu labāku vietu. Ja eksperti pierāda, ka vēl piemērotāka vieta koncertzālei tomēr ir, esmu gatavs apspriest, gan ar vienu noteikumu, – lai šis viedoklis ir konsolidēts. Jo zinām taču, ka arhitektu vidū viedokļi mēdz būt diametrāli pretēji. Pēc kāda desmita citu vietu aplūkošanas esam nonākuši pie iepriekšējām trim *topa* vietām. Kas attiecas uz minēto Elizabetes ielu 2, galvenais arguments bija sabiedrības reakcija, citu racionālu argumentu jau īsti nebija. Neko nejaukt nost – tā ir šābrīža tendence. Nesen biju Venēcijā, arhitektūras biennālē, un tur... nebija pašas arhitektūras, bija vien ideoloģija, politika, vēstījumi. Vai nav tā, ka tas skaidri apliecinā, ka man īsti nav paveicies būt istajā brīdī ministram, kuŗa amata laikā tiek uzcelta koncertzāle? Pasaules tendence ir tāda, ka šobrīd kaut ko nojaukt ir... „nestilīgi”. Sarunas par koncertzāles novietni, tātad, turpinās. Jā gan, Kongresu nama variants gūtu plašāko sabiedrības atbalstu, arī būtu ekonomiski pamatots. Taču jautājums ir par iespējām, ko piedāvā Kongresu nama pārbūve – līdzībās runājot, nav taču jēgas pirkt labas, pat ļoti labas kurpes par ļoti labu cenu, ja tās vienkārši ir daudz par mazu.

Jūs esat teicis, ka, lai noņemtu ikdienas stresu, vakaros pēc darba spēlējat klavieres. Vai katru vakaru pēc darba spēlējat?

Labprāt to darītu, bet ko teiks mani kaimiņi, kad divos naktī esmu pārradies no valdības sēdes...

Mūsu saruna notiek dienā, kad Čikāgā norisinās Amerikas latviešu apvienības 70., tātad jubilejas kongress. Kultūras ministrijai ir gana daudz saskares un kopīgu darbu ar – es teiktu – mutuļojošo kultūras dzīvi Amerikā. Kādus ceļavārdus jūs teiktu turpmākajai sadarbībai?

Tie nebūs ceļavārdi – mūsu sadarbības jauda ir spēcīga un kļūst arvien spēcīgāka un kvalitatīvāka. Mēs esam uz ļoti laba vilņa, neraugoties uz gaŗajiem atšķirtības gadiem. Mans novēlējums – uz šī vilņa palikt un tā turpināt!

// FOTO: Evija Trifanova, LETA

Nauris Puntulis: “Mūsu sadarbības jauda ar Amerikas latviešu apvienību ir spēcīga un kļūst arvien spēcīgāka un kvalitatīvāka. Mēs esam uz ļoti laba vilņa, neraugoties uz gaŗajiem atšķirtības gadiem. Mans novēlējums – uz šī vilņa palikt un tā turpināt!”

piepildītas vairāk nekā 50–60% apjomā. Ar to būs jārekinās pirmām kārtām ekonomiskajā aspektā, bet ir arī gluži cilvēciskais aspekts, proti, zinu māksliniekus, kas saka „nē, pustukšai zālei es nespēlēšu!”

Atgriezīties pie pozitīvā! Ko nosauktu par pēdējā laika pašu pozitīvāko notikumu jūs kā mākslinieka – nevis ministra dzīvē?

Piedalīšanās operā „Karmelišu dialogi”, kuŗā man ir brī-

niņa operā bija mana debija opermākslā. Biju otrā kursa students, kad radās doma šo izrādī iestudēt. Padomju laikā, kā zināms, ar Jāņa Kalniņa mūziku daudz „neizrāvās”, bet bija jau 1986. – 87. gads, un man piedāvāja iespēju dziedāt Hamleta lomu, lai gan biju stingri nolēmis savu māksliniecisko karjeru saistīt ar kamer-mūziku. Turklāt guvu iespēju uz vienas skatuves dziedāt ar saviem izcilajiem studiju bied-

Voldemāra Avena un vienu Raimonda Staprāna gleznu. Vai ar kādu simbolisku nozīmi?

Manās iecerēs bija ministrijas telpas greznot ne vien ar izciliem pašmāju un trimdas mākslinieku darbiem, bet ierādīt vietu arī mākslas studentu gleznām. Tas diemžēl neguva atsaucību no ekspertu puses. Manā ieskatā augstvērtīga latviešu gleznotāju māksla tāda ir, neskatoties uz to, kur pats mākslinieks dzīvo. Visi esam mūsējie.

Ir vēl kāda brīnišķīga Kultūras ministrijas darba programma, kas nepazīst robežu, – tā ir „Skolas soma”, kas jaunajai paaudzei kā Latvijā, tā diasporā piedāvā iespēju iepazīties ar mākslām.

Kad stājos amatā, iepriekšējai kultūras ministrei Dacei Melbārdei apsolīju šo viņas izloloto programmu turpināt. Un daru to ne tikai tāpēc, ka solīju, – tas tiešām ir viens absolūts veiksmes stāsts.

Un koncertzāle – kā veicas ar šo ietilgušo projektu? Aizvadītajā gadā ap šo laiku mūsu sarunu beidzām ar jūsu ieceri par nama Elizabetes ielā 2

Nauris Puntulis: “Nenoguris atkārtotju – mums ir liegta iespēja rādīt, bet ne radīt! Radošajiem cilvēkiem nav liegta iespēja šī mēneša laikā radīt, izglītoties, tostarp profesionālajā jomā.”

nišķīga loma – Klosteŗa kapelāns. Izbaudīju gan mēģinājumu procesu, gan izrādes gaisotni un, protams, lielisko Pulenka mūziku. Vēl arī piedalos “Madam Butterfly” izrādēs, kur gan man ir epizodiska loma, taču esmu priecīgs satikties ar

riem Zigrīdu Krīgeri, Egilu Siliņu un mūsu operas „grandiem” Laimu Andersoni-Silāri, Pēteri Grāveli u. c. Un vēl viena no koncerttūrēm kopā ar Trīs tenoriem Amerikā noslēgumā katrs no mums dziedāja kādu operāriju – es izvēlējos nodzie-

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

***

Ar 30 000 ziedu sirdīm saka paldies mediķiem

Lai teiktu paldies ārstiem, kuŗi, spītējot naida runai tīmeklī un pat pandēmijas apšaubīšanai, paliek savā vietā un turpina cīņu par dzīvībām, 25. oktobrī pie Stradiņa slimnīcas A korpusa tapa milzīga ziedu sirds. Tas ir būvniecības veikalu dāvinājums mediķiem un reizē aicinājums turēties un izturēt.

Šiem ziediem bija jāiepriecina. Dzimšanas dienās. Vārda dienās. Atzīstoties mīlestībā. Taču stingrajā "lokdaunā" tie paliktu nenopirkti. Tādēļ uzņēmums nolēma visus grieztos ziedus nogādāt šurp. "Dāvinām ziedus visiem! Izturību! Pašiem veselību!" vēlēja veikala *Depo* darbiniece. Viņas kolēģa Oksana piebilda: "Spēku visu to izturēt. Mēs vēlamies pateikt paldies mediķiem, ārstiem, medicīnas māsām, sanitāriem, Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienestam (NMPD), studentiem, visiem, visiem, kas cenšas glābt dzīvības."

Ziedu sirds netop ātri. Vispirms no kļeģeļiem izliek tās karkasu. Tad ar metalla sietu veido pamatu un tikai pēc tam katru puķi novieto savā vietā, piepildot sirdi ar saturu. Tas ir milzu darbs. Atvesti 30 000 ziedu.

Slimnīcas *Covid-19* nodaļas vadītājs Kārlis Rācenis: "Tas ir ļoti jauks žests! (...) Tas atbalsts ir ļoti nozīmīgs – cilvēki mūs atbalsta un jūt līdzīgi. Pacientu skaits ik dienu palielinās. Tas ir tikai ieskrējiens sākums, mēs neesam vēl atpūtušies no iepriekšējā uzliesmojuma un nu ir jāturpina."

***

Latvija atgādina – ES ārējās robežas jāstiprina

22. oktobrī pēc dalībvalstu valdību vadītāju apspriedes Eiropas Komisijas prezidente Urzula fon der Leiena pavēstīja – lai gan vairākas dalībvalstis pieprasa, tomēr Brisele nepiešķirs līdzekļus žogu būvniecībai. "Es ļoti skaidri izteicos, ka Eiropas Komisijā (EK) un Eiropas Parlamentā ilgstoši ir bijusi nostāja, ka dzeloņstieples un mūrus mēs nefinancēsim," viņa teica.

Eiropas Komisijas prezidentes Urzulas fon der Leienas izteikumi, ka Brisele nepiešķirs līdzekļus žogu būvniecībai uz ārējām robežām nelegālās imigrācijas plūsmu apturēšanai, neietekmēs šo pro-

cesu uz Latvijas robežas. Tā Latvijas Televīzijai atzina iekšlietu ministre Marija Golubeva (*Attīstībai/Par!*): "Mēs jebkurā gadījumā esam valdībā pieņēmuši lēmumu atvēlēt valsts budžeta finansējumu valsts ārējās robežas infrastruktūrai. Līdz ar to tas neapturēs nekādus procesus mūsu pusē." Lai varētu ātrāk izbūvēt ārējās robežas infrastruktūru, Iekšlietu ministrija gatavo priekšlikumus, kas novērsīs administratīvos šķēršļus saistībā ar būvprojektu.

***

ANO aicina Latviju pārskatīt bēgļu politiku uz Latvijas austrumu robežas

Apvienoto Nāciju Organizācijas (ANO) Augstā komisāra bēgļu jautājumos birojs (*UNHCR*) aicina Latviju pārskatīt līdz šim īstenoto patvēruma meklētāju politiku uz Latvijas-Baltkrievijas robežas, aģentūru *LETA* informēja *UNHCR*.

Birojs ir sagatavojis ziņojumu, kuŗu ir saņēmis Ministru kabinets (MK) un Iekšlietu ministrija (*IeM*). Ziņojumā *UNHCR* atzīst un izprot izaicinājumus, ar kuŗiem Latvija saskaras attiecībā uz situāciju pie robežas ar Baltkrieviju, un piekrit Latvijas valdības bažām par patvēruma un migrācijas politizēšanu.

Tomēr, *UNHCR* skatījumā, pamattiesības lūgt patvērumu un neatkāpšanās princips, kas nav izņēmums, būtu jāievēro arī ārkārtas situācijās. *UNHCR* uzskata, ka ar ciešu sadarbību un kopīgu apņemšanos ievērot bēgļu aizsardzības pamatprincipus situāciju var pārvaldīt uz tiesībām balstītā veidā un saskaņā ar starptautiskajām tiesībām, humanitārajiem standartiem un Eiropas tiesību aktiem cilvēktiesību jomā un bēgļu aizsardzībai. *UNHCR* ir gatavs turpināt tehniskas konsultācijas ar Latviju, lai rastu pareizu risinājumu cilvēkiem, kuŗiem nepieciešama starptautiskā aizsardzība un kuŗiem tiktu nodrošināta efektīva piekļuve patvērumam, un viņu patvēruma pieteikumi tiktu izskatīti, izmantojot godīgas un ātras patvēruma procedūras.

***

"Es ticu, ka šis laiks izgaisīs kā ļauns murgs..." Gunāram Astram – 90

Gunārs Astra pēc atbrīvošanas no ieslodzījuma 1988. gadā // Foto: Leona Astras privātais arhīvs

Vēsturnieku ieskatā mūsdienās Gunāra Astras personību nereti uzlūko kā sava veida ikonu – viņu dēvē par "20. gadsimta latvieti", par "nacionālās pretošanās simbolu". Viņa izturēšanos 1983. gada represiju kampaņas laikā var uzskatīt par zināmu etalonu – nekādas liecības čekistiem un "Pē-

dējais vārds", kuŗā viņš pasaka visu, ko domā par šo režīmu. Taču aiz šā ārēji monolītā tēla bija dzīvs cilvēks, kuŗa personība – tāpat kā visiem – piedzīvoja dažādas attīstības stadijas.

22. oktobrī Gunāram Astram būtu 90 gadu jubileja. Taču nu jau vairākas desmitgades viņa jubilejas mēs pieminam, ja var tā teikt, aizmuguriski. Paša Gunāra Astras nav mūsu vidū jau 33 gadus. Ja kopš tā laika viņu joprojām atceras un par viņu runā, tāpat var teikt, ka viņa nozīme mūsu tautas vēsturē jau ir izturējusi zināmu laika pārbaudi.

"Es ticu, ka šis laiks izgaisīs kā ļauns murgs. Tas dod man spēku šeit stāvēt un elpot. Mūsu tauta ir daudz cietusi un tādēļ iemācījusies un pārcietis arī šo tumšo laiku (...)" šādi savu runu, kas vēlāk tiek nodēvēta nevis par aizstāvības, bet gan apsūdzības runu, pirms 38 gadiem – 1983. gada 15. decembrī, tiesā noslēdz tiesājamais Gunārs Astra, kuŗš dažas dienas vēlāk ar spriedumu tiek atzīts par sevišķi bīstamu recidīvistu un notiesāts uz septiņiem gadiem sevišķa režīma kolonijā, kā arī pieciem gadiem nometinājumā.

Astras leģendārais pēdējais vārds, kuŗā viņš nenoliedza savu pārliecību, sakot, ka Latvija ir tikusi okupēta, tā ir pārkrievojota, ka padomju vara pārkāpusi cilvēktiesības un nav ievērojusi demokrātiskās pamatbrīvības, jau uzreiz izpelnījās plašu ievēribu – Astras domubiedru tiesas zālē nelegāli ierakstītais teksts tika pārsūtīts Rietumu radiostacijām, turklāt tas plašu rezonansi ieguva ar radio *Brīvā Eiropa* starpniecību.

***

Spilves lidlaukā – lidmašīnas nolaišanās vingrinājums

Spilves lidlaukā norisinājās ASV Speciālo operāciju spēku Eiropā gaisa kuģa *MC-130J Commando II* nolaišanās vingrinājums, demonstrējot ātru augstas mobilitātes raķešu artilērijas sistēmas (*High Mobility Rocket Artillery System – HIMARS*) atgādāšanu un izvēršanu, informēja Aizsardzības ministrijā (AM).

Vingrinājuma laikā tika pārbaudīta ASV Speciālo operāciju spēku mobilās uguns atbalsta platformas spēja, praktiski veicot raķešu sistēmas *HIMARS* atgādāšanu ar gaisa kuģi *MC-130J* mazā lidlaukā, nekavējošu izvēršanu pie skrejceļa, simulētu šaušanu un ātru raķešu sistēmas novākšanu ar uzkrāšanu atpakaļ gaisa kuģi ar maksimālu gatavību ātri doties uz citu vietu. Raķešu artilērijas sistēmas izvēršana un uzkrāšanās atpakaļ lidmašīnā aizņēma vien aptuveni 15 minūtes.

Raķešu artilērijas sistēmas *HIMARS* atgādāšanu un izvēršanu vēroja Latvijas aizsardzības ministrs Artis Pabriks (*Attīstībai/Par!*) un ASV vēstnieks Latvijā

SPILGTS CITĀTS

"Baltijas valstīm jāsadarbojas, lai par tām neaizmirstu..."

Tā Kariss izteicis savas darbības moto, viesodamies žurnāla *IR* redakcijā, kur viņu intervēja Pauls Raudseps. Jaunais Igaunijas Valsts prezidents **Alars Kariss** (63) plāno klausīties cilvēkos un skaidrot valsts mērķus, nevis kritizēt politiķus.

Kā jūs raksturotu Latvijas un Igaunijas attiecības?

Šādās vizītēs politiķi vienmēr saka, ka attiecības ar Latviju ir labākas nekā jebkad. Godīgi sakot, tā ir patiesība. Taču, kā šodien tiekoties sacīja Saeimas priekšsēdētāja, mēs esam draudzīgi konkurenti, un mums ir diskusijas, piemēram, kā virzīties uz priekšu ar *Rail Baltica* projektu. (...)

Visi milzīgie infrastruktūras projekti Eiropā un pasaulē kavējas, visi maksā vairāk, nekā plānots. Nevar stingri noteikt datumu, kad projekts tiks pabeigts, tas ir neiespējami. Visticamāk, tas kavēsies, bet tas netiek darīts apzināti. To pašu varētu teikt par Latviju. (...)

Baltijas valstīm vienmēr ir grūti vienoties, bet galu galā mums tas izdodas. Es savulaik biju Igaunijas valsts kontrolieris un ierosināju visām trim valstīm veikt kopēju *Rail Baltica* auditu. Mums izdevās parakstīt vienošanos, taču bija grūti vienoties pat par to, kādu ziņojumu gatavosim. vienmēr ir bijusi problēma. Tomēr kaut kādā brīdī mums izdodas šīs problēmas atrisināt.

Kas ir jūsu galvenie mērķi kā prezidentam?

Esmu definējis, ka vēlamies, lai Igaunijas iedzīvotāji ir gudrākie cilvēki pasaulē. Tas ir tāds jauks formulējums. Manuprāt, zināšanās balstīta sabiedrība ir ļoti svarīga.

Mēs vienmēr esam sevi uzskatījuši par gudriem, par izglītotiem cilvēkiem. To parāda arī starptautiskie skolēnu zināšanas vērtējošie *PISA* testi, kuros mums ir diezgan augsti rezultāti (*PISA* ir starptautiska *OECD* programma 15 gadus vecu skolēnu zināšanu novērtēšanai, kurā 2018. gadā Igaunijai bija labākie rezultāti Eiropas Savienībā un starp vislabākajiem pasaulē – red.). Tātad sākuma punkts nav slikts. Tomēr tas [process] nekad nebeidzas. Ja kļūtu gudrāki, mums, visticamāk, būtu citi rezultāti arī tādās lietās kā *Covid-19*. Ir svarīgi, ka cilvēki uzticas zinātnei un balsta lēmumus faktos, nevis emocijās. (...)

Kā vērtējat ASV un Eiropas attiecības?

ASV pievērs lielāku uzmanību tam, ko dara Ķīna. Mums, Baltijas valstīm, ir svarīgi nodrošināt, lai mūsu jautājumi paliek uzmanības lokā. Lai to panāktu, visām Baltijas valstīm ir jāsadarbojas, lai par mums neaizmirstu. Mūsu attiecības ar Krieviju var nelikties vairs tik nozīmīgas. Tāpēc mums ir nepārtraukti jārunā par šiem jautājumiem.

Šīs attiecības nav vienkāršas, tās nepārprotami ir sarežģītas. Tāpat kā Latvijai. Tomēr Krievija ir mūsu kaimiņš. Šobrīd atslēga attiecību attīstībai ir Kremli, nevis Rīgā, Tallinā vai Viļņā. Bet tas nenozīmē, ka mums nevajadzētu ar viņiem runāt. Pat tagad notiek sadarbība kultūras jomā. Man nebūtu problēma kādā brīdī runāt ar Putinu.

Džons Kārvails. *HIMARS* ir augstas precizitātes raķešu artilērijas sistēmas ar aptuveni 500 kilometru darbības rādus. *HIMARS* ir īpaša, jo uzreiz pēc izbraukšanas no lidmašīnas ir gatava raidīt raķeti.

***

Latvijā lokdauns

No 21. oktobra Latvijā ieviesti stingri ierobežojumi attiecībā uz pulcēšanos, sabiedriskām aktivitātēm, tirdzniecību, pakalpojumiem, mācībām un citām klātienē norisēm ar mērķi samazināt *Covid-19* straujo izplatību. Tāpat vakaros un naktīs noteikta mājāsēde, paredz valdības lemtais.

Proti, cilvēki laikā no pulksten 20 līdz 5 paliek mājās; Tirdzniecības vietas klātienē strādā no pulksten 6 līdz 19; mājāsēdes laikā

iziet no mājas drīkst dažos gadījumos; jāaizpilda apliecinājums; aizliegti privāti pasākumi, pulcēšanās vairāk nekā vienas mājsaimniecības ietvaros; nedrīkst notikt piketi un sanāksmes; vecāki, kuŗi nedzīvo kopā ar saviem bērniem, drīkst tikties, ja nav slimi ar *Covid-19* vai nav jāizolējas, u. c.

(Turpinājums 4. lpp.)

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

(Turpināts no 3. lpp.)

Par Rīgas Svētā Pēterā baznīcas īpašnieku varētu kļūt nodibinājums

Pēc gadu desmitiem ilgas ne-skaidrības jautājums par Rīgas Svētā Pēterā baznīcas īpašumtiesībām ir sakustējies. Saeimas atbildīgās komisijas sēdē deputāti ir lēmuši, ka dievnama īpašniekam ir jābūt Rīgas Svētā Pēterā baznīcas nodibinājumam, kuram baznīca būs arī jāatjauno. Taču ne-skaidrības rada tam mērķim it kā paredzētie vairāk nekā 30 miljoni eiro, kurus esot gatavs financēt Vācijas parlaments. Baznīcas nodibinājums gan ir pārliecināts, ka plānotā nauda būs. Savukārt citi uzskata, ka tik lielu celtni nodibinājums nevarēs apsaimniekot, norādot, ka par to būtu jārupējas vairākām pusēm.

***

Saeima konceptuāli atbalsta 2022. gada valsts budžeta projektu

Saeima 25. oktobrī konceptuāli atbalstīja likumprojektu "Par valsts budžetu 2022. gadam", kurā nākamā gada valsts konsolidētā budžeta ieņēmumi tiek plānoti 10,6 miljardu eiro apmērā, savukārt izdevumi – 12,4 miljardu eiro apmērā.

Kā uzsver valdība, 2022. gada valsts budžetā nozīmīgs finansējums paredzēts ārstniecības personu, pedagogu un iekšlietu nozarē strādājošo darba samaksas pieaugumam. Tāpat paredzēti nozīmīgi papildu līdzekļi ar valsts drošību saistītiem pasākumiem.

***

Rēzeknē radīts jauns vides objekts "Ūdens pods"

Lai Rēzeknes pilsētu padarītu pievilcīgāku, upes krastā izveidots jauns vides objekts – lielformāta trauks, kam dots nosaukums "Ūdens pods". Tā autors ir Valdis Majeuskis, kurš savu veikumu pozicionē kā modernās stilistikas veidotu atsauci uz Latgales keramikas mantojumu, izmantojot vienu no populārākajām Latgales keramikas saimniecības trauku formām. Ko par jauno vides objektu domā iedzīvotāji? "Man liekas, ka krūze ir pārāk liela salīdzinājumā ar tiem pakāpieniem. Vieta ir laba, ideja arī laba, bet pārāk liels." "Nav latgaliski, man gribas siltās krāsas, tur nav silto krāsu." Trauks ir sagāzts un vērsts ar skatu uz upi, radot iespaidu, ka no tā tek ūdens. Zem trauka no akmens izveidoti pa-

kāpieni, kas ūdenim ļauj lēnām plūst upē.

***

Leģendārajam kafijas dzirnaviņu Straume autoram Mintautam Kārlim Lācim – 90

Viens no pirmajiem dizaineriem Latvijā, leģendāro kafijas dzirnaviņu *Straume* autors Mintauts Kārlis Lācis šovasar nosvinēs 90. dzimšanas dienu.

Mintauts Kārlis Lācis

Savulaik kafija malta daudz. Dzirnaviņas uzlabotas, to forma mainījies, bet, stāstot par dažādiem risinājumiem pilsētvides grafiskajā noformējumā, noteikti jāmin Mintauta Lāča pirmā izglītība – keramikā. Un tā vien šķiet, ka vairāki priekšmeti izskatās kā tikko noņemti no keramiķa virpas – pat viņa savulaik veidotās rotaļlietas.

Mintauts Kārlis Lācis: "Biju nostrādājis desmit gadus par pasniegēju Mākslas akadēmijas Keramikas nodaļā, un tad kollega Gaumigs, kurš arī strādāja akadēmijā, uzaicināja iestāties Rūpnieciskā dizaina nodaļā. Izturēju eksāmenus, sāku mācīties un pievērsties praktiskām lietām. Pēc akadēmijas beigšanas mani paņēma uzņēmumā "Straumē", kurš direktors tobrīd bija Miervaldis Cers. Tapa pirmā kafijas kanna ar elektrisko aizdedzi, ar kontaktu ieslēdzama, bija arī elektriskās šķēres. Bija arī elektriskā dzēšgumija, gaismas ķermeņus taisīju un visādas rotaļlietas."

***

Latvija Oskaram virza filmu "Bedre"

Latvija jau 14. reizi izvirza filmu, kas pretendēs uz nomināciju ASV Kinoakadēmijas balvai *Oskars*, sacenšoties kategorijā "Labākā ārzemju filma", un Nacionālā kino centra (NKC) izveidotā ekspertu komisija apspriedē un balsojumā vienojusies izvirzīt režisores Daces Pūces spēlfilmu "Bedre". Kā informēja NKC pārstāve Kristīne Matīsa, Latvijas studiju iesniegtos pieteikumus izvērtēja NKC izveidotā ekspertu komisija.

Ekspertu izvērtēšanai tika pieņemtas trīs pilnmetražas spēlfilmas Pūces "Bedre", Dāvja Sīmaņa "Gads pirms kara" un Lailas Pakalniņas "Spoguļi". Ekspertu komisija attālinātā diskusijā apsprieda visu filmu potenciālu un iespējamo rezonanci dažādās auditorijās, atzinīgi novērtējot katras filmas atsevišķās un atšķirīgās kvalitātes.

***

Jāņa Streiča "Gadjumi" – kinorežisora gleznu izstāde

Latvijas Zinātņu akadēmijas otrā stāva izstāžu zālē iekārtota Zinātņu akadēmijas goda locekļa, kinorežisora Jāņa Streiča gleznu izstāde "Gadjumi". Meistars jau-

nības vaļaspriekam – gleznošanai –, savulaik mākslinieka Jāņa Anmaņa mudināts, pievērsās vien pirms 20 gadiem.

"Esmu palicis slinks uz gleznošanu, jo visu laiku aizņem rakstīšana," par savu 85. jubilejas izstādi "Gadjumi" saka kinorežisors, rakstnieks un arī gleznotājs Jānis Streičs. Pēdējo divu gadu laikā tapuši tikai divi darbi. Viens no tiem – "Mēness iela Rīgā". "Es salasiju kripatiņas, kas mājās bija pieejamas, jo daudzas jau izkļušas ir. Es netirgojos, bet dāvinu. Man nav saraksta, kam uzdāvināts," stāsta Streičs. "Man patīk būt skolniekam. Patīk, ka ir meistari, uz kuriem skaties ar cieņu un godbijību. Ka tev nekas nav sakāms galvā, ka tu visu mūžu esi skolnieks."

***

Latviešu valodā pieejama spēle viltus ziņu ķeršanai

Kembridžas universitāte ir izstrādājusi tiešsaistes spēli *Go Viral!*, kas balstīta uz zinātnisku teoriju par "apsteidzošo atspēkošanu" (*pre-bunking*) jeb "vakcinēšanu pret dezinformāciju" (*inoculation*). Tās mērķis ir veicināt spēles spēlētāju un visas sabiedrības izturēšanos pret dezinformāciju un maldinošu informāciju. Spēle ir pieejama arī latviešu valodā, portālu *Delfi* informēja Valsts kanceleja. *Go Viral!* spēle latviešu valodā bez maksas ir pieejama saitē www.goviralgame.com/lv un lietojama *desktop* vai mobilajā versijā. Latviešu valoda ir 12. valoda, kurā tulkots zinātnieku radītais izglītojošais tiešsaistes rīks, un *Go Viral!* tiek izmantots vairākās valstīs pasaulē, piemēram, Francijā, Vācijā, Itālijā, Čehijā, Igaunijā un citviet. Spēle pieejama arī krievu valodā. Spēle ir paredzēta ikvienam interesentam, Valsts kancelejai spēles popularizēšanas laikā īpašu uzmanību pievēršot sabiedrībai vecumā no 15 līdz 40 gadiem. Arī šajās vecuma grupās dezinformācija un maldinoša informācija joprojām ir šķērslis, kādēļ daudzi vakcinēšanos līdz šim atlikuši par spīti vakcinu pieejamībai.

Piemēram, šī gada oktobra vidū 16-17 gadu vecuma grupā Latvijā vakcinācijas kursu noslēguši bija tikai 46%, 18-29 gadu grupā – 57%, savukārt 30-39 gadu grupā – 56%. Latvijai ir būtiski kāpināt vakcinācijas aptverī visās vecuma grupās, lai sasniegtu kopējo valsts mērķi vismaz 70 – 75 % apmērā.

***

Priekuļos – safrāna raža

Oktobris, arī novembra sākums, valstīs, kurās iegūst pasaulē dārgāko garšvielu – safrānu –, ir tā vākšanas laiks. Šoruden arī Latvijā, Priekuļos, Vides risinājuma institūta izmēģinājumu laukā ir izaudzēti pirmie safrāna krokusi un iegūta, lai arī vēl pavisam maza, tomēr pirmā safrāna raža.

VĒSTNIECĪBU ZIŅAS

ZVIEDRIJA. 2021. gadā dzejniekam, tulkoņam un diplomātam Jurim Kronbergam paliktu 75 gadi. 2021. gada 20. oktobrī Latvijas vēstniecība Zviedrijā Ilze Rūse un vēstniecības darbinieki godināja Juŗa Kronberga piemiņu dzejnieka atdusas vietā Stokholmas Meŗa kapos. Juris Kronbergs ir bijis tilts starp Latviju un Zviedriju, dodot iespēju Latvijas rakstnieku un dzejnieku darbiem ienākt Zviedrijā. Pateicoties Juŗa Kronberga darbam, tieŗi Zviedrijā no Ziemeļvalstīm latvieŗu literātūra ir pārstāvēta visplaŗāk. Latvijas vēstniecība un Zviedrijas-Latvijas sadarbības fonds riko pasākumus Juŗa Kronberga atcerai un literātūras tulkošanas tematikai.

Latvijai, jo īpaŗi kā Zviedrijas tieŗajai kaimiņvalstij, ir ļoti svarīgi skaidrot Latvijas valsts Simtgades vēsturi, ieskaitot ilgos okupācijas gadus un atgūŗanos no tiem. Viens no Juŗa Kronberga pēdējiem tulkojumiem zviedru valodā bija Noras Ikstenas romāns "Mātes piens", kurŗ tika izvēlēts tulkoŗšanai, lai veicinātu izpratni zviedru sabiedrībā par tai kaimiņos esoŗas valsts vēsturi un vēstures notikumu ietekmi daŗādu paaudŗu iedzīvotāju pārdzīvotajā. 2020. gadā ŗi grāmata ierindojās Zviedrijā lasītāko grāmatu starpā.

KRIEVIJA. No 15. līdz 18. oktobrim Latvijas vēstnieks Krievijā Māris Riekstiņŗ reģionālā vizītē apmeklēja Krasnojarsku, Ačinsku un Noriŗsku. Vēstnieka Māra Riekstiņa vizītes mērķis Krasnojarskas apgabalā bija tikties ar latvieŗu diasporu, lai apzinātu un atbalstītu tautieŗu intereses, apmeklēt politiski represēto piemiņas vietas, kā arī tīekties ar apgabala amatpersonām apzināt ekonomiskās un kultūras sadarbības iespējas ar Latviju. Vēstnieks M. Riekstiņŗ teica atklāŗanas uzrunu un piedalījās Krasnojarskas latvieŗu nacionālās kultūras biedrības "Dzintars" 30 gadu jubilejas svinībās. Svinīgajā pasākumā tika godināta biedrības vadītāja Klaudija Muhina, kā arī atzīmēti bijuŗie ilggadējie vadītāji, tai skaitā Ausma Vancāne. Pasākumā klātesoŗos priecēja biedrības deju un dziesmu kopa. Svētkos piedalījās arī igauņu, lietuvieŗu un poļu kultūras biedrību dalībnieki, kā arī Krasnojarskas administrācijas amatpersonas. Savukārt, Ačinskas pilsētas centrālajā bibliotēkā vēstnieks tīkās ar Ačinskā dzīvojoŗajiem etniskajiem latgaļiem, kuri gadu desmitiem cenŗas saglabāt savu valodu un tradīcijas. Krasnojarskas un Ačinskas bibliotēkām vēstnieks dāvināja grāmatas latvieŗu un latgaliēŗu valodās, kā arī atbildēja uz klātesoŗo interesējoŗiem jautājumiem par norisēm Latvijā.

Pētniece Dŗesika ŗirardi

Vieta tīkusi izvēlēta, lai ir aizvēŗŗ, lai ir tie audzīņi pasargāti no vēja. Latvijas Radio devās skatīt dobi, kurā aug safrāna krokusi, kopā ar vides risinājumu institūta izpilddirektori Inesi Suiju-Markovu un arī idejas iniciātori, institūta pētnieci, itālieti Dŗesiku ŗirardi. Viņa pastāŗstīja, ka safrāns ir ļoti īpaŗŗ augs, to sauc par sarkano zeltu, un tā ir dārgākā garŗviela pasaulē. Par sarkano zeltu jeb dārgāko garŗvielu safrānu veido tas, ka driksnu novākŗana ir roku darbs un no viena zieda var iegūt tīkai trīs driksnas. Tādēŗjādi, ja vēlas iegūt vienu gramu safrāna, tad ir vajadzīgi 150 ziedi. Viena kilograma cena varot sasniegt pat 10 tūkstoŗus eiro.

Dobe, kurā aug no Itālijas un Nīderlandes Dŗesikas ŗirardi vestie safrāna krokusi, nav liela, jo ŗobrīd tas ir tīkai eksperiments. Taču pētniece vērtē, ka Latvijā audzēts safrāns nav nekas neiespējams.

Kultūras mantojuma sarakstā iekļauj

zolīte, cimdu adīŗanu un puzurus. Nacionālā kultūras mantojuma (NKM) padome, izvērtējot līdz 2021.gada 15. jūnijam iesūtītos pieteikumus, no astoņiem pieteikumiem atlasīja seŗus, kurŗ iesniegdzējiem ar ekspertu palīdzību tīka dota iespēja savus pieteikumus papildināt un precīzēt. Par seŗu jauno vērtību iekļāŗšanu Nacionālajā NKM sarakstā padome lēma 4. oktobŗa sēdē. Ņemot vēŗā, ka vairākiem pieteikumiem vēl bija nepiecieŗami precīzējumi, galīgais lēmums tīka pieņemts 18. oktobrī.

Nemateriālā kultūras mantojuma padomes sēdē 18. oktobrī pieņemts lēmums par seŗu jaunu vērtību iekļāŗšanu Nacionālajā nemateriālā kultūras mantojuma (NKM) sarakstā, aģentūru LETA informēja Latvijas Nacionālā kultūras centra (LNKC) pārstāve Linda Ertmane. Viņa pavēŗstīja, ka iekļāŗšanai Nacionālajā NKM sarakstā 2021.gadā apstiprinātas seŗas vērtības: danču tradīcija Rīgā, latvieŗu etnografisko cimdu adīŗanas tradīcijas un prasmes, Latvijas kārŗu spēle zolīte, puzuri un to darīnāŗana Jelgavā, tradīcionālie psalmu un bēŗu dziedājumi Stīrnienē un Zemgales rakstaino brunču auŗana stellēs ar velkamo ierīci.

ŗiņas sakopojis P. Karlsons

JURIS
LORENCIS

Oktobra vidū Rietumeiropa un Latvija saskārās ar divām nopietnām sabiedrības integrācijas problēmām. Patiesībā abas ir labi zināmas, vien daži pēdējo dienu notikumi vēlreiz par tām atgādināja. Pirmā saistīta ar islāma ienākšanu “vecajā kontinentā”, otrā – ar Latvijas krievvalodīgo dzīvi Krievijas mediju telpā. Vispirms par islāmu. Trešdiena, 13. oktobris, Kongsbergas pilsētiņa netālu no Norvēģijas galvaspilsētas Oslo. Kāds 37 gadus vecs dānis Espens Andersens-Brotens ar šaujamloku un citiem ieročiem nogalina piecus cilvēkus – četras sievietes un vienu vīrieti. Pats slepkava sevi par vainīgu neuzskata. Patlaban ar viņu nodarbojas tiesu medicīnas eksperti. Mediji ziņo, ka vīrietis pirms četriem gadiem pievērsies islāma reliģijai. Izteiktas aizdomas, ka notikusi tā saucamā “pašradikalizācija”, akls naidis pret pasauli, kas novedis pie nejauši sastaptu cilvēku slepkavības. Ievērojot Andersena-Brotena psihisko stāvokli, Norvēģijas policija pagaidām atturoties notikušo kvalificēt kā terrora aktu. Piektadiena, 15. oktobris, Li pie jūras (*Leigh-on-Sea*) pilsētiņa netālu no Lielbritānijas galvaspilsētas Londonas. Nezināms uzbrucējs vietējā Belfeiras metodistu baznīcā nodur Konservatīvo partijas politiķi, britu parlamenta deputātu Deividu Eimsu, kuŗš baznīcā pieņēma vēlētajus. Policija slepkavību raksturo kā terrora

aktu, ko izdarījis kāds Ali Harbi Ali, divdesmit piecus gadus vecs Somālijas izcelsmes islāmists. Piektadiena, 15. oktobris, Vācijas pilsēta Ķelne. Pilsēta, kas gadsimtiem ilgi tikusi uzskatīta par Vācijas katoļisma centru. Šeit atrodas viens no grandiozākajiem pasaules dievnamiem – Ķelnes Doms. Turpmāk šajā Reinzesmes metropolē musulmaņu dievnami (tādu ir 35) drīkstēs ar skaļruņiem no minareta acināt uz lielo piektdienas lūgšanu. Mošejas kalpotāja jeb muedzina sauciena ilgums – līdz piecām minūtēm. Ķelnes birģermeistere Henriete Rekere sociālajā tīklā *Twitter* paziņojusi: “Ķelne ir reliģiskās brīvības un daudzveidības pilsēta. Katru, kuŗš ierodas tās Centrālajā dzelzceļa stacijā, sveicina Doma baznīcas zvani. Bet daudzi Ķelnes iedzīvotāji/iedzīvotājas ir arī musulmaņi. Tāpēc muedzina sauciena atļaušana ir respekta izrādīšana.”

Bet vai islāms ir piederīgs Eiropai? Diezin vai. Un kam tad domāts muedzina sauciens – musulmaņiem jeb vāciešiem, kuŗi gatavi konvertēties islāmā? Manuprāt, Rekere kļūdās, ja domā, ka šāda “respekta izrādīšana” sekmes sabiedrības integrāciju. Tieši otrādi! 15. oktobrī žurnāla “*Focus*” interneta portālā parādījās Vācijā dzīvojoša palestīnieša Achmeda Mansura komentārs “Vai vācu pilsētās jāskan muedzina saucienam? Es esmu musulmanis un tomēr saku “nē”! Man-

surs prognozē, ka “muedzina saucieni tikai sašķēls Vāciju”, jo “rītā viņi pieprasa līdztiesību, var karā jau sludina, ka islāms ir vienīgā patiesā reliģija”. Tāpat Mansurs atgādinā, ka “pieaugošajā islāma klātbūtnē ir paslēpts jautājums par Eiropas identitāti”. Ķelnē patlaban dzīvo ap 120 000 musulmaņu (12 % no visiem pilsētas iedzīvotājiem), te atrodas lielākais Vācijas musulmaņu dievnams. Saprotsams, līdz totālai islamizācijai pagaidām vēl tālu. Tas, par ko bridina Mansurs, ir Eiropas sašķelšana un iekšēja destabilizācija. Katrs muedzina sauciens, katrs terrora akts vai reliģiska naida motivēta slepkavība šo tendenci tikai padziļina. Turklāt sašķeltībai var būt pirmajā momentā nevainīgas, bet patiesībā tālejošas sekas. Pašreizējais “kreisi-zaļais” pagrieziena Vācijas politikā kļuvis iespējams arī tāpēc, ka 10% vāciešu pēdējās vēlēšanās balsojuši par partiju “Alternatīva Vācijai”. Šī partija iestājas pret imigrāciju un valsts islamizāciju. Lielākā daļa no tās atbalstītājiem ir kādreizējie kristīgo demokrātu vēlētaji. Ja nesenas vēlēšanās aizejošās kancleres Angeles Merkeles kristīgo demokrātu partija būtu saņēmusi nevis 24 %, bet gan 34 % balsu, šis Latvijai draudzīgais politiskais spēks visdrīzāk būtu pārstāvēts arī nākamajā valdībā. Patlaban Eiropas rietumos atskan balss, ka lielākais ES apdraudējums esot Polija. Tās grēki

ir lieli! Jo Polijas Konstitucionālā tiesa lēmusi, ka šis valsts konstitūcijai (Satversmei) Polijas teritorijā ir lielāks juridisks spēks nekā ES Lisabonas līgumam. Bet ironija ir tāda, ka tieši Polija ir tā, kas šodien kopā ar Lietuvu un Latviju sargā “veco Eiropu” no Baltkrievijas diktatora Lukašenko organizētajām migrantu (kuŗu vidū ir arī radikālie islāmisti) straumēm.

Mūs tagad par Latviju. Diemžēl mūsu valstī atkal pieaug saslimstība ar *Covid-19* vīrusu. Bet šai saslimšanai ir divains raksturs. Izrādās, vīruss zina, kādā valodā runā cilvēks un kādas televīzijas pārraides viņš skatās! Sociālajos tīklos parādījušies vairāku ārstu novērojumi Latvijas slimnīcās. Proti – ap 80 % no visiem *Covid-19* pacientiem, kuŗiem šajā laikā nepieciešama slimnīcas aprūpe, ir tā saucamie “krievvalodīgie”. Zinot to, ka šo cilvēku daļa starp Latvijas iedzīvotājiem ir 40 % vai pat nedaudz mazāka, tas ir neproporcionāli daudz. Vēl kāda likumsakarība – gandrīz neviens no šiem slimniekiem nav vakcinējies pret *Covid-19*. Kāpēc? Jo daudzi Latvijas krievi joprojām dzīvo kaimiņvalsts informācijas telpā. Jau veselu gadu Krievijas medijos vērojama mērķtiecīga Rietumos ražoto *Covid-19* vakcīnu – “*Pfizer*”, “*Moderna*”, “*Janssen*” un “*AstraZeneca*” diskreditācijas kampaņa. Nemitīgi tiek stāstīts par to, kā tās “nedarbojas”, pat “nogalina”.

Sākumā šķita, ka tas tiek darīts ar mērķi iekarot tirgu “*Sputnik*” vakcīnām. Tagad redzam, ka šai dezinformācijai ir arī politiski mērķi, ka tā ir viena no Krievijas hibridkara sastāvdaļām.

Latvijā līdz 15. novembrim izsludināta “mājsēde”. Slēgti daudzi veikali, atcelti kultūras un sporta pasākumi, pagarināts skolu brīvlaiks. Tikmēr citviet Eiropā dzīve palēnām atgriežas normālās slīdēs. Tā nu iznāk, ka Latvijā vakcinētie vai pārslimojušie iedzīvotāji kļuvuši par ķilniekiem tiem, kuŗi vairāk tic Krievijas propagandai nekā medicīnai. Sabiedriski aktīvais liepājnieks Aigars Prūsis savā *Twitter* kontā @Prusis 20. oktobrī raksta: “Ja divās nedēļās neatrodas komunikācijas iespēja ar 70+, kas dzīvo Krievijas informācijas telpā un neizdodas viņus sapotēt, tad jebkādu ierobežojumu atstāšana bērniem/jauniešiem kļūst par viņu nākotnes laupīšanu. Ja vakcīnas vietā gaida PSRS karaspēka atgriešanos, tur nekas nav glābjams!” Tas ir vēl pieklājīgi pateikts. Lūk, ko šodien daudzi latvieši runā savās virtuvēs – krievu ofieru madāmas nepotējas, slimo un mirst, bet mūsu bērniem ir liegta skola un sporta nodarbības. Izrādās, dezinformācijas vīrusi šodien ir tikpat bīstami (ja ne bīstamāki!) kā fizisko slimību izraisītāji.

SALLIJA
BENFELDE

Tas, ka politiķi neievēro pašu pieņemtos likumus un sabiedrībā pieņemtos uzvedības noteikumus, nav nekas jauns. Meli un izlikšanās nereti pavada dažu labu ceļu uz varas virsotnēm, un droši vien katrā valstī iedzīvotāji varētu minēt vismaz dažus politiķus, kuŗi zaudējuši uzticību savas dubultmorāles dēļ.

Izņēmums nav arī Latvijas pašieceltie “tautas vadoņi” – Ainārs Šlesers un Aldis Gobzems. Kā zināms, abi nodibināja partijas, rikoja protesta pasākumus, aicināja “gāzt režīmu” un iecelt “pareizo” cilvēkus gan Valsts prezidenta amatā, gan nekavējoties mainīt valdību. Un, protams, vīruss un pandēmija, viņuprāt, bija vismaz izdomāta, noteikt obligātu vakcināciju atsevišķām profesijām nedrīkstot, jo tas būšot genocīds, diskriminācija un pat holokausts. Sekotāju un atbalstītāju viņiem netrūka. Latvijā, arī Rumānijā un Bulgārijā, kur Krievijas informācijas telpai ir liela ietekme, ir viszemākā vakcinācijas aptvere Eiropas Savienībā. Un Latvijā turklāt darbojas šie divi Kremļa trubadūri, kuŗi jau vairs pat neslēpj savus uzskatus.

Ainārs Šlesers vēl pirms kāda laika sociālajos tīklos rakstīja, ka abi ar sievu nolēmuši nevakcinēties, bet tad pagājušajā nedēļā atklājās kāds pavisam interesants fakts. Pareizāk, Šlesers pavisam

neapdomīgi to atklāja pats, acimredzot, gribot Latvijai uzgāzt kārtējo dubļu spaini. “Tautas vadonis” ierakstīja sociālajos tīklos, ka abi ar kundzi tagad dzīvojot Apvienotajos Arābu Emirātos (AAE), Dubajā. Pats par sevi tas nebūtu nekas pārsteidzošs, jo katrs var dzīvot tur, kur vēlas, it sevišķi, tuvojoties Latvijas rudenim un ziemai, ja vien maciņš to atļauj. Bet savā ierakstā Šlesers, protams, stāsta, cik laba dzīve ir Dubajā un ka tur viss notiek ļoti pareizi un labi, nekas tur neesot aizvērts, lai iebrauktu AAE vajadzīgs tikai tests, turklāt testējot arī vakcinētos. Latvijā, pēc Šlesera domām, tieši vakcinētie esot visbīstamākie, jo visvairāk izplatot infekciju. Sava ieraksta beigās Šlesers nevar atturēties, neuzgāžot dubļus arī Valsts prezidentam Egilam Levitam un eksprezidentam Valdim Zatleram – proti, viņi vazājoties pa saviesīgajiem pasākumiem (atvainojos par izteikumu, bet tieši tā raksta Šlesers), tādēļ esot saslimuši pat pēc otrās potes. To, ka, pirmkārt, viņi saslima vieglā formā, tāpat arī to, ka par iespēju saslimt arī vakcinētajiem, tikai vieglāk, mediķi stāsta gandrīz katru dienu, “vadoņi” nepiemin. Otrkārt, viņš “nav pamanījis”, ka Valsts prezidentam ir jānododas vizītēs un ne visas var atlikt, un ka Valdis Zatlers vispār nemēdz “vazāties”. Tomēr trakākie meli ir stāstā par

Karjera par cilvēku dzīvības cenu

Dubaju un AAE. Dubajā, pēc oficiāliem datiem, vakcinēti ir 96,4 (!) procenti iedzīvotāju. Oficiālajā AAE interneta mājaslapā rakstīts, ka AAE un arī Dubajā var iebraukt tikai vakcinētie. Tātad vēl vieni meli – Šlesers ar kundzi ir vakcinējušies, bet saviem Latvijā pamestajiem atbalstītājiem stāsta, ka nevakcinējas. Un vēl – 20. oktobrī kļuva zināms, ka pēc inficēšanās ar *Covid-19* miris Šlesera partijas “Latvija pirmajā vietā” viens no dibinātājiem un pēc tam par ģenerāls sekretāru tapušais Arnis Cimdars, kuŗš 20 gadus, līdz pat 2019. gadam, bija Centrālās vēlēšanu komisijas (CVK) priekšsēdētājs. Cimdars bija ļoti aktīvs sava bosa atbalstītājs un vakcīnu pretinieks. Tiesa gan, ziņas par to, vai viņš bija vakcinējies, vai arī mēģinājis izmantot viltotu vakcinēšanās sertifikātu, ir pretrunīgas. Jebkuŗā gadījumā tas būtu jānoskaidro policijai, bet daudzi sociālo tīklu lietotāji jau visai dzelīgā stilā ir apjautājušies Šleseram, kāpēc savu uzticamo partijas kareivi nepaņēma līdzī uz Dubaju, ja jau tur ielāz nevakcinētos, jo tad ģenerāls sekretārs nebūtu inficējies, smagi saslimis un aizgājis Mūžībā. Protams, uz šiem jautājumiem “vadoņi” neatbildēja, bet sociālajos tīklos ievietoja Putina foto ar ierakstu, ka ir jādzird Krievijas prezidenta runa šī gada Valdaja

forumā Krievijā, kuŗā Putins apgalvoja, ka bez Krievijas lielās starptautiskās organizācijas nevarot pastāvēt: “Es jums varu apgalvot – ja Krievija izstātos no vienas no šīm organizācijām, tad varēsīm paskatīties, kas ar šīm organizācijām notiks. Un jautājums būs, vai tajās gribēs palikt arī citas valstis. Ziniet, tikumu mācīšana nevienam nav vajadzīga!” Ar vārdu sakot, Šlesers jau pat vairs neslēpj savu atzinību Putinam un Krievijas ideoloģijai.

Aldis Gobzems savus uzskatus, ja tādi vispār ir, nekad nav slēpis. Vēl pandēmijas sākumā, pagājušā gada martā, kādā raidījumā, vaicāts, kā vērtēt tos cilvēkus, kuŗi neievēro karantīnu un ierobežojumus, viņš pauda: “Attopieties, jūs tiešām nesaprotat? Es atvainojos par rupjību – jūs stulbi esat? Varbūt jūs paši nenomirstiet, varbūt sapratīsiet, kad kāds tuvinieks saslims vai jūs puspilsētu aplaidīsiet?” Toreiz viņš arī aicināja valdību noteikt stingrākus ierobežojumus, visiem nēsāt maskas. Tagad Gobzema nostāja ir tieši pretēja, un arī viņš aicina gāzt valdību, nepakļauties ierobežojumiem un tml. Nesen izskanēja ziņa, ka Gobzems esot inficējies, pats viņš apgalvoja, ka viegli pārslimojis, jo viņam esot pareizs un veselīgs dzīvesveids, kas pasargā no nopietnas slimības. Viņš arī apgalvoja, ka esot ievērojis visus

ierobežojumus, tomēr neatklāj, kad ir slimojis un vai piedalījies paša rīkotajos protestos pirms vai pēc slimības.

Abi “vadoņi” par noteikumu pārkāpšanu ir saņēmuši naudas sodus, bet, acimredzot, sponsori ir pietiekami dāsnī, un abus “režīma gāzējušus” tas neuztrauc. Arī Gobzems ne reizi vien ir runājis par to, ka jādraudzējas ar Krieviju, ka Latvijai ir nepareiza attieksme pret Krievijas ideoloģiju. Meli, dezinformācija un demagoģija ir “vadoņu” ikdienas palīgi cīņā par iekļūšanu varā, turklāt varas augstākajos ešelonos. Pārsteidz tas cinisms un atklātā necilvēcība, jo Šlesers un Gobzems, tāpat kā daudzi viņu līdzskreļēji ir gatavi ziedot cilvēkus, pakļaut viņus nāves riskam, saslimstot ar *Covid-19*, izmantot viņus kā lietas, kuŗas tiek aizņemtas, kad tās vairs nav vajadzīgas. Daudzi tagad ironizē, ka Latvija nu tiešām ir pirmajā vietā, kā apgalvoja Šlesers, tikai diemžēl melnajā sarakstā – ar lielāko un straujāko inficēšanos visā Eiropas Savienībā. Cilvēku dzīvības un valsts drošība pret pārdesmit cilvēku varas alkām – tāda ir šo “vadoņu” filozofija. Tas, ko nesaprotu – kāpēc šos “vadoņus”, kuŗi iznīcina tautu un valsti, nesauc pie kriminālatbildības. Jo viņu sirdsapziņa nepamodīsies – tās vienkārši nav.

(Turpināts no 6. lpp.)

Seriāla sludinājumus redz visās malās. Noskatījām pirmās divas serijas. Patiesi izcili visos aspektos.

Te daži praktiski padomi.

Rimi pārtikas veikalos pirmdienās pulcējas praktiski noskaņoti seniori, jo ar Rimi kartiņu dod 10% atlaides visam iepirkumam.

Ja grib izvairīties no cīņām ar birokratiem, jāzina, ka gandrīz visu šodien Latvijā var paveikt elektroniski.

Bez mobilā telefona ir grūti iztikt. Maksājumi ar ASV kredītkartēm darbojas bez traucējumiem.

Ja vēlies pieprasīt ES Covid sertifikātu, bez datora klāsies grūti. Arī drukātājs derētu.

Jāvēlies runāt ar firmu konsultantiem pa telefonu, tagad ir ilgi jāgaida - tāpat kā Amerikā.

Uz teātriem der biļetes nopirkt laicīgi. Latvijā teātri ir populāri, un biļetes ātri izpārdod. Tā kā mums pagāja vesela mūžība tikt pie sertifikātiem, biļetes uz visiem teātriem, kuŗus vēlējamies redzēt, jau bija izpārdotas.

Bet vismaz ar vienu mums laimējās. Dailis teātra jaunajā Stikla zālē skatījām divas lieliskas mūzikālas monoizrādes tai pašā vakarā - Patrika Ziskinda "Kontrabass" ar Aldi Siliņu Kon-

Kopā ar studentiem no saulainās Turcijas. Redakcijas piezīme: Jānis Bolis ir ilggadējs vieslektors Latvijas jaunajiem juristiem un mediācijas teorijas celmlauzis Latvijas jurisdikcijā

trabasista lomā un Džoannas Murejas Smitas "Dziesmas tukšai vietai" ar Ēriku Eglīju-Grāveli Sievietes lomā.

Pirmā daļā aktierspēle bija

lieliska. Es nekad nedomāju, ka varēšu gandrīz divas stundas nosēdēt, klausoties monologu par viena mūziķa dzīvi un kā kontrabass mūziķa dzīvi sarežģījis, varbūt pat sabojājis. Bet kontrabass arī bija viņa labākais draugs.

Otrā daļā bija daudz jautrāka. Dažādas sievietes dažādos laikos satiek leģendārās divdesmitā gadsimta zvaigznes Editi Piafu, Billiju Holidu, Džudiju Garlandu un Patsiju Klinu. Katrai no sastaptajām dīvām ir dažas no viņas populārākajām dziesmām, kuŗas dziedošā aktrise ar savu šarmu lieliski izpilda kopā ar pavadošajiem mūziķiem.

... Sēžot Delta lidmašīnā uz Bostonu, man domas atgriezās pie tiem trakiem mopēdu šoferiem Rīgas ielās. Ienāca prātā amerikāņu teiciens: ja nevarat viņus pārspēt, pievienojieties viņiem! (When you can't beat them, join them.) Varbūt man derētu iestāties kvalificētu mopēdu vadītāju treneru kursos? Brīvs laiks man būtu. Pasniegšana man patīk, un es varētu doties uz Rīgu tos mežonus apmācīt, kā kļūt par atbildīgiem mopēdistiem, kas ievēro satiksmes un citus būtiskus noteikumus....

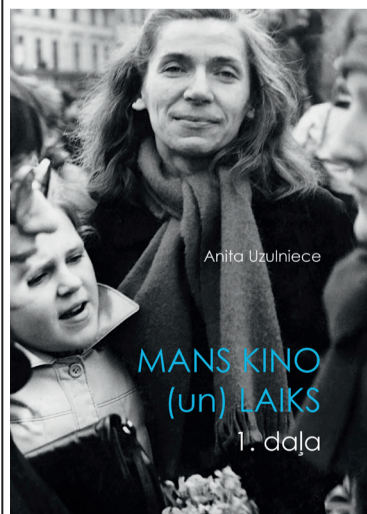
Džeksona Poloka motīvs Rīgā

Gurķu saldējuma gaidās

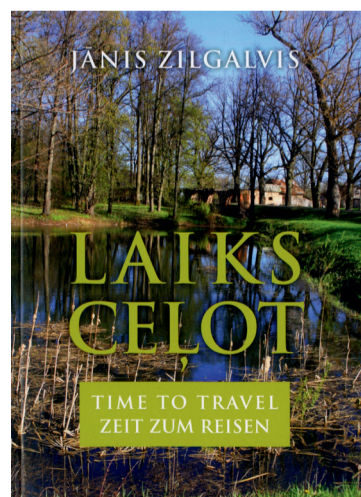
ANITA UZULNIECE „MANS KINO (UN) LAIKS”

288.lpp., bagātīgi ilustrēta

Laikā, kad vairāk kavējamies atmiņās, nevis piedzīvojam vizuālās un skaņu mākslas klātienē, grāmatu draugus iepriecinās šis izdevums. Ārzemju latviešiem īpaši patīks apraksti par filmām, kas stāsta par mums, pasaules vējos izkaisītajiem, – par krokodilu mednieku Dandiju, Livonijas pusķēniņu fon Fitinghofu, filmu „Es esmu latvietis”, kur vienuviet vai visas latviešu slavenības – Vaira Viķe-Freiberga, Gunārs Birkerts, Laila Freivalde, Austris Grasis, Valdis Kupris, Andris Kārklīšs...

Cena: 20,- EUR

Teksti arī angļu un vācu valodā.

LAIKA GRĀMATA PIEDĀVĀ

JĀNIS ZILGALVIS

LAIKS CEĻOT. 3. DAĻA

Informātīvi bagāta un ērti lietojama grāmata – ceļvedis par Latvijas sakoptākajām pilīm un muižām, parkiem un pastorātiem, seniem viduslaiku cietokšņiem, barona un klasicisma rezidencēm.

Cena: 20 EUR

www.laikagramata.lv

MĀRIS
BINDERS**ANDRIS NELSONS****ASV**

18., 19., 20., 23., 26., 27. novembrī Andris Nelsons un Boston Symphony Orchestra. Symphony Hall, Boston, MA

Vācija

11., 12. novembrī Andris Nelsons un Gewandhausorchester Leipzig. Gewandhaus zu Leipzig
9., 10., 11. decembrī Andris Nelsons un Berliner Philharmoniker. Philharmonie Berlin

AINĀRS RUBIĶIS**Vācija**

5., 20., 26. novembrī, 6., 11. decembrī Ainārs Rubiķis diriģē Dmitrija Šostakoviča operu "Deguns". Komische Oper Berlin
7., 13. novembrī Ainārs Rubiķis diriģē Kurta Veila operu "Mahaģonijas pilsētas spožums un posts" (Aufstieg und Fall der Stadt Mahagonny). Komische Oper Berlin
12. novembrī Ainārs Rubiķis un Viviane Hagner. Komische Oper Berlin

JĀNIS LIEPIŅŠ**Vācija**

1., 6., 17., 18., 19., 27. novembrī, 10., 16., 25. decembrī Jānis Liepiņš diriģē dejas izrādi "Mozart". Nationaltheater Mannheim
5., 16. novembrī, 23. decembrī Jānis Liepiņš diriģē Volfganga Amadeja Mocarta operu "Burvju flauta". Nationaltheater Mannheim
7. novembrī, 18. decembrī Jānis Liepiņš diriģē P. Čaikovska operu "Jevgeņijs Ņeņins". Nationaltheater Mannheim

ANDRIS POGA**Norvēģija**

4. novembrī Andris Poga un Stavanger Symfoniorkester, Baiba Skride (vijole). Konserthus, Stavanger

12. novembrī Andris Poga un Stavanger Symfoniorkester. Konserthus, Stavanger

Vācija

2. decembrī Andris Poga un WDR Sinfonieorchester. Konzerthaus, Dortmund

3., 4. decembrī Andris Poga un WDR Sinfonieorchester. Kölner Philharmonie

KRISTĪNE OPOLAIS**Itālija**

14., 16., 18., 20. novembrī Kristīne Opolaīs Adrianas Lekuivrēras lomā F. Čilea operā "Adriana Lekuivrēra". Teatro Comunale di Bologna

ELĪNA GARANČA**Austrija**

2., 5. novembrī Elīna Garanča Buijonas princeses lomā F. Čilea operā "Adriana Lekuivrēra". Wiener Staatsoper

Vācija

14. novembrī Elīnas Garančas solokonzerts. Theater und Philharmonie Essen

5., 8., 11., 15., 19. decembrī Elīna Garanča Dalilas lomā Kamila Sen-Sansa operā "Samsons un Dalila". Staatsoper Unter den Linden, Berlin

13. decembrī Elīna Garanča un Staatskapelle Berlin. Staatsoper Unter den Linden, Berlin

14. decembrī Elīna Garanča un Staatskapelle Berlin. Philharmonie Berlin

MARINA REBEKA**Austrija**

17., 18. decembrī Marina Rebeka koncertā "Christmas in Vienna". Wiener Konzerthaus

Spānija

10., 13., 16., 19., 22. novembrī Marina Rebeka Čo-Čo-sanas lomā Dž. Pučīni operā "Madama Butterfly". Palau de les Arts Reina Sofia

Šveice

2., 6., 9., 12., 17., 20., 26. novembrī Marina Rebeka Leonoras lomā Dž. Verdi operā "Trubadūrs". Opernhaus Zürich.

ZANDA ŠVĒDE**Vācija**

12., 26. novembrī 10., 12., 15., 31. decembrī Zanda Švēde Karmenas lomā Ž. Bizē operā "Karmena". Oper Frankfurt

PĒTERIS VASKS**Apvienotā Karaliste**

8. decembrī Pēteris Vasks, "Vientuļais engelis", atskaņo O/Modern Chamber Orchestra. Wigmore Hall, London

Dānija

1. novembrī "Concerto no. 2", atskaņo Ensemble Hermes. Christians Kirke, København

Nīderlande

18. novembrī Pēteris Vasks, "Concerto", atskaņo Phion Strijkers. Muziekcentrum, Enschede

19. novembrī Pēteris Vasks, "Concerto", atskaņo Phion Strijkers. Muis, Arnhem

20. novembrī Pēteris Vasks, "Concerto", atskaņo Phion Strijkers. Walburgiskerk, Zutphen

20. novembrī Pēteris Vasks, "Concerto", atskaņo Phion Strijkers. Cultura, Ede

Norvēģija

4. novembrī Pēteris Vasks, "Musica dolorosa", atskaņo Oslo-Filharmonien. Konserthus, Oslo

4. novembrī Pēteris Vasks, "Musica appassionata", atskaņo Stavanger Symfoniorkester, dir. Andris Poga. Konserthus, Stavanger

Somija

9. decembrī Pēteris Vasks, "Viatore", atskaņo Lapin kamariorkesteri. Korun, Rovaniemi

10. decembrī Pēteris Vasks, "Viatore", atskaņo Lapin kamariorkesteri. Kunnantalo, Sodankylä

Šveice

3. decembrī Pēteris Vasks, "Vox amoris", atskaņo Festival Strings Lucerne. Reformierte Kirche, Brugg

23. decembrī Pēteris Vasks, "Vientuļais engelis", atskaņo Ensemble Evocia. Eglise Saint Jacques, Lausanne

Vācija

13., 14. novembrī Pēteris Vasks, "Vientuļais engelis", atskaņo Martinskollegium Pfullingen. Pfullinger Hallen

21. novembrī Pēteris Vasks, "Prayer", atskaņo Residenzorchester München. Herkulesaal, München

26., 28. novembrī, 1. decembrī Pēteris Vasks, "Musica serena", atskaņo Südwestdeutsche Philharmonie Konstanz. Konzil, Konstanz

25., 26. decembrī Pēteris Vasks, "Vox amoris", atskaņo Dresdner Philharmonie. Kulturpalast, Dresden

ĒRIKS EŠENVALDS**Apvienotā Karaliste**

12. novembrī Ēriks Ešen-

valds, "Northern Lights", izpilda Gloriana, Imperial Male Voice Choir. St James's Church, London
13. novembrī Ēriks Ešenvalds, kořmūzika, izpilda St. Peter's Singers. St Mary's Church, Stamford

11. decembrī Ēriks Ešenvalds, "Stars", izpilda Exeter Festival Chorus. Southernhay United Reformed Church, Exeter

ASV

7. novembrī Ēriks Ešenvalds, "Saint Philip's Missa Brevis" (pirmatskaņojums). St. Philip's Episcopal Church, Tucson, AZ

2., 3. decembrī Ēriks Ešenvalds, "Winter Stars" (pirmatskaņojums). St. Seraphim of Sarov Orthodox Church, Dallas, TX

7. decembrī Ēriks Ešenvalds, "My Song", Pērlhāboras kaujas 80. gadadienas atceres koncerts. Pearl Harbor Aviation Museum, Honolulu, HI

Belģija

16. decembrī Ēriks Ešenvalds, "A Drop in the Ocean", izpilda Latvijas Radio koris, dir. Sigvards Kļava. Henry Le Boeuf Hall, Brussels

Kanāda

10., 11. novembrī Ēriks Ešenvalds, "Lux Aeterna", izpilda Chor Leoni Men's Chorus. St. Andrew's-Wesley United, Vancouver, BC

Francija

2., 4. decembrī Ēriks Ešenvalds, kormūzika. American Cathedral, Paris

Polija

21. novembrī Ēriks Ešenvalds, "Stars", "A Drop in the Ocean", izpilda Latvijas Radio koris, dir. Sigvards Kļava. Kościół Ewangelicko - Augsburgski Świętej Trójcy, Warszawa

Spānija

1. novembrī Ēriks Ešenvalds, "Rivers of Light", "Stars", izpilda VAK "Latvija", dir. Māris Sirmāis. Leidor Aretoa, Tolosa

2. novembrī Ēriks Ešenvalds, "Rivers of Light", "Stars", izpilda VAK "Latvija", dir. Māris Sirmāis. Parroquia San Francisco Javier, Pamplona

3. novembrī Ēriks Ešenvalds, "Rivers of Light", "Stars", izpilda VAK "Latvija", dir. Māris Sirmāis. Santa María de la Asunción, Beasain

4. novembrī Ēriks Ešenvalds, "Rivers of Light", "Stars", izpilda VAK "Latvija", dir. Māris Sirmāis. Parish Church of San Pablo, Zaragoza

5. novembrī Ēriks Ešenvalds, "Rivers of Light", "Stars", izpilda VAK "Latvija", dir. Māris Sirmāis. Iesu Eliza, San Sebastian

6. novembrī Ēriks Ešenvalds, "Rivers of Light", "Stars", izpilda VAK "Latvija", dir. Māris Sirmāis. Parroquia De San Pedro, Mungia

12. novembrī Ēriks Ešenvalds, "Stars", izpilda Cor de Cambra del Palau de la Música. Petit Palau, Barcelona

Vācija

17. decembrī Ēriks Ešenvalds, "In Paradisum", "Stars". Konzerthaus Dortmund

**VALSTS
AKADĒMISKAIS KORIS
"LATVIJA"****Spānija**

1., 2., 3., 4., 5., 6. novembrī Koris "Latvija", dir. Māris Sirmāis, solokonzerti. Leidor Aretoa, Tolosa, Parroquia San Francisco Javier, Pamplona, Santa María De La Asunción, Beasain, Parish Church Of San Pablo, Zaragoza, Iesu Eliza, San Sebastián, Parroquia De San Pedro, Mungia.

KRISTIS AUZNIEKS**ASV**

19. novembrī Kristis Auznieks, "Sub Rosa", atskaņo Atlanta Symphony Orchestra. Atlanta Symphony Hall, Atlanta, GA

BAIBA SKRIDE**Singapūra**

1., 2. decembrī Baiba Skride un Singapore Symphony Orchestra. Esplanade Concert Hall

LAUMA SKRIDE**Vācija**

5. decembrī Lauma Skride. Gasteig München

ARTA JĒKABSONE**ASV**

26., 27. novembrī Arta Jēkabsons. The Jazz Gallery, New York, NY

KSENIJA SIDOROVA**Šveice**

18. novembrī Ksenija Sidorova un Tonhalle-Orchester. Tonhalle Zürich

19. novembrī Ksenija Sidorova un Tonhalle-Orchester. Tonhalle Maag, Zürich

MĀSAS BALANAS**Īrija**

13. novembrī Kristīne un Margarita Balanas. Russborough House, County Wicklow

SKY FORGERS**Apvienotā Karaliste**

5. decembrī Sky Forgers. O2 Academy, Sheffield

TRIMDAS PERSONĪBU PAŠPORTRETI

VILIS ČIKA

1921. gadā tēvs, ilggadējs Rīgas sporta biedrības *Mars*s valdes loceklis – Eduards Čika – aizveda mani pie rokas, tikko astoņu gadu vecumā, uz biedrības laukumu Vidzemes šosejā. Kaŗa laikā sadeguŗais koka treks riteņbraucējiem vēl nebija atjaunots. Tādēļ sportisti, sacensību izsalkuŗi, piepūstiem vaigiem, sasarkuŗi un uzmeziem kūkumiem, tricēŗs tāpat apkārt pa mālaino skrejceļu. Brīnumu un neredzētā bija tik daudz, ka, acis iepletis, centos to visu intensīvi noreģistrēt mazajā prātiņā, kaut liela, liela daļa, protams, palika neapverta un nesaprasta.

Neņemos apgalvot, ka tieŗi ŗis gadījums mani būtu ieinteresējis par sportu un pie tam tik pamatīgi, lai pēc daudziem gadiem ķertos pat pie grāmatu rakstīŗanas. Vēl bieŗak jau toreiz gāju vecākiem līdz uz teātri (jādoma, vairāk tīri praktiskas ērtības labad, jo algoti bērnu aukļi daŗam stundām tad nebija pazīstami). Bija pat sezonas, kad Nacionālajā teātrī nepalika neredzēta neviena luga, bet aktieris no manis tādēļ neiznāca.

Gājieni uz *Marsu* turpinājās arī vēlāk, radot iespēju piekļūt pavisam tuvu vai visiem tā laika lielākajiem riteņbraukŗanas dūŗiem –1912. gada Stokholmas Olimpisko spēļu dalībniekam Andrejam Apsitim, Fridricham Ukstiņam, Arturam Zeiberliņam, Robertam Plūmem, Robertam Ozolam, Arturam Popem u. d. c. Ar riteņbraucēju un Latvijas meistaruru rekordistu ātrsliedoŗā Robertu Ībenuru, tagad Ņujorkā, iepazīŗanas iznāca mazliet citāda. Latvijas sporta biedrības slidotavā Valdemāra ielā, par nepaklaŗību un maisīŗanos lielajiem pa kājām viņiem īpaŗi noŗogotā skrejceļā, itin sāpīgs trieciens sānos, slaidbrauciens uz bikŗu dibenu, bet laikam gan vissmagāk cietuŗi paŗmīlība, izbeidza uz visiem laikiem varbūt kādu iespējami apslēptu ambīciju vismaz ŗajā sporta nozarē. Bendija spēli tomēr vēlāk sāku apgūt jau itin piekļāŗīgi, kad to pēkŗņi nomainīja jauns modes kliedziens – Kanadas parauga ledushokejs. Uz to vairs pārorientēties neiznāca.

Bez visas ietekmes droŗi vien nepalika arī toreiz dzīves vietai ļoti tuvais Armijas sporta kluba laukums pie Kaŗa skolas, kam paŗā sākumā pat nebija apkārt vēlāk vienos caurumos sagrieztā koka sēta. Un arī tā nebija nepārvarama, ja bija nospriests, ka nākamā futbola valstu sacīkstes nedrīkst palikt neredzēta.

Bet acis, kā toreiz iepletās 1921. gadā, tā, vismaz daļēji, liekas palikuŗas vēl ŗodien. Ar izteiktu redzes atmiņu uztvertie pat tik tālas pagātnes notikumi nav pilnīgi pagaisuŗi arī tagad, un bieŗi vien bijuŗi liels palīgs atcerēties to, kas nav atrodams nevienā vecā sporta izdevumā vai arhīvā.

Daudz nopietnāka pieķerŗanas sportam un fiziskai audzinā-

ŗanai radās Rīgas pilsētas 1. ģimnazijā, ko apmeklēja tikai zēni. Tur netrūka ne slavenību, ko apbrīnot (Voldemārs Roze, Arturs Timpers, Rūdolfs Jurciņŗ, Jānis Lidmanis, Arvīds Bradiņŗ u. c.), ne teicama vingroŗanas skolotāja Jāņa Bernsona personā. Viņŗ prata mūs ne tikai ieinteresēt sportam, bet paturēt arī prātā skolas galveno uzdevumu. 1925. gadā par naudu, kas bija dota kino apmeklēŗanai, kur tolaik rādīja tik kārdinoŗas un aizraujoŗas Toma Miksa, Elmo Linkolna vai Harija Pīla seriju filmas, aizgāju uz Latvijas un Lietuvas pirmo valstu sacīksti basketbolā, kas notika ŗķūņveidīgajā Koncentras vingrotavā Pulkv. Brieŗa ielā. ŗo sacīksti vērts atzīmēt kaut vai tikai tādēļ, ka tā pilnīgi izslīdējusi pat no mūsu visrūpīgāko sporta statistiŗku sarakstiem. Latvija toreiz uzvarēja.

Skolā, gan praktiski tikai pa gabalu, iepazīnu arī savu tagadējo puŗelnieku mūsu kopīgajos grāmatu rakstīŗanas pasākumos. Viņŗ tomēr vairāk palicis atmiņā ar savām vienmēr ģlīti paŗūtājām drāņām un teicamo biljarda spēli, kad atkal kādu laiku mūsu ceļi sakrustojās Latvijas sporta biedrībā. Vēlāk, kad Arnolds ŗmits jau bija atzīta *Sporta Pasaulē* futbola autoritāte, neatceros viņu bez jaunākā avīzes numura uzvalka ārkabatā. Tas likās ļoti imponzanti.

Trīsdemito gadu paŗā sākumā dabūju savu sporta nodaļu Alberta Trelles redīgētajā privāta

Ilggadīgais *Laika* sporta apskatnieks un trimdas sporta vēstures apkopotājs, savulaik *Amerikas Balss* līdzstrādnieks Vilis Čika

pasākuma žurnālā *Radio Amatieris*. Galu galā iznāca pat saskrieŗšanās ar *Sporta Pasauli*. Tie bija laiki, kad mazliet pārcēŗamies savu demokrātisko brīvību izmantoŗanā. Kas nebija ar mums, tas parasti bija pret mums. Daŗreiz nekautrējamies ŗķīest melnas tintes traipus bez kādas ŗēlastības uz visām pusēm ne tikai

simboliski, bet arī pa īstam. Ar Nikolaju Seglenieku, vienu no *Sporta Pasaulē* izdevējiem, izkārtojāties, bet *Radio Amatieri* no tolaik epidēmiskās periodisko nāves pēc pāris gadiem neviens nespēja vairs ģlābt.

Augstskola tomēr sāka aizvien vairāk kavēt sportoŗanu un otrādi. Sporta rakstīŗana palika novārtā. Latvijas Universitātes lauksaimniecības fakultāti pabeidzu 1937. gadā. No studiju biedriem Irma Grebze kļuvusi plaŗi lasīta rakstniece, Jānis Venners tika par Smīltenes pilsētas galvu un vēlāk Cēsu apriņķa vecāko, bet Zemgales saimnieka dēls Jānis Vanags izvirzījās par lielu boŗķeviku varas vīru. No profesoriem bakteriologs Augusts Kirchenšteins aizbrauca uz Maskavu lūgties Staļinu uzņemt Sarkanās armijas okupēto Latviju padomju paradīzē. Sabiedriskās agronomijas katedras vadītājs Pēteris Starcs pievērsās tautkopībai un kļuva par sporta apkarotāju. Profesorus Pauli Dermani un Maksi Eģlīti vēlāk sastāpu ASV rietumu piekrastē, ar kuŗiem kopā dibinājām Latvīŗu biedrību Vaŗingtonas pavalstī, par spīti mūsu galvojumu devēju izbrīnai un skepsei.

Nekāds izcilais sportists no manis neiznāca. Spēlēju volejbolu, basketbolu un futbolu, gan visās nozarēs, tomēr virslīgā, bija izdevība redzēt arī vienu otru sveŗu zemi. Reiz tīri oficiāli reprezentēju pat Rīgas pilsētu basketbolā pret Tallīnu. Bet to mums – Jaunekļu kristīgās savienības sastāvam – Latvijas basketbola vadība atļāva tikai tādēļ, ka tajā pat dienā Rīgā viesojās Igaunijas valstsvienība. Mēs igauņus tomēr pieveicām.

1931. gadā Vislatvijas sporta svētkos gadījās saņemt kopā ar izcilo galda tenisistu Arnoldu

Oŗīņu pāŗu spēlē apzeltītu sudraba medāļu, tieŗi tādu pat, kādu Arturs Motmillers dabūja par uzvaru maratonā. Bija bezgala neērti par nevienādo novērtējumu. Un ŗi sajūta nav atstājusi arī vēl tagad, kad redzu kā olimpiskajās spēlēs burtiski ŗķīez zeltu, piemēram, vingroŗanā pēc daŗiem lēcieniem pāri bukam vai pēc akrobatiska pāris minūŗu baleta vingrinājuma parterī. Un tad to savtīgos propagandas nolūkos liek blakām uzvarām vieglatlētikas desmitcīņā vai 10 tūkst. metru skrējienā.

15 gadus vecs Marsa internās sacīkstēs izmēģināju pat riteņbraukŗanu, ko savā laikā varēju pierādīt arī ar godalgu – “klunkuru”, kuŗus Latvija toreiz pēc vecas tradīcijas vienmēr deva smagatlētiem un riteņbraucējiem. Daŗam ŗo koŗājās krāsās emaljēto ŗetonu bija tik daudz, ka, ejot pie fotografa, varēja noklāt visas krūtīs un arī tad vēl palika pāri.

1946.gadā Eslingenā, Vācijā, tagad nu jau miruŗajam redaktoram Arvīdam Klāvsonam ievajadzējās sporta līdzstrādnieka viņa vadītajām *Latvieŗu Ziņām*, Mūsu žurnālistikas seniors Jānis Porietis gan pastāvēja, ka par sportu varot rakstīt katrs puika, bet tā kā neviens cits ŗajā 5000 cilvķu lielajā latvieŗu bēŗģu kolonijā, kas to varētu vai gribētu darīt, laikam tai brīdī tomēr nebija, tad nodaļa nonāca manās rokās. Pēc iecelŗanas ASV 1949. gadā tam paŗam nolūkam no Ņujorkas tālu uz Rietumu piekrasti vēstuli sūtīja *Laika* galvenais redaktors Kārlis Rabācs, kam nu jau esmu nokalpojis vairāk nekā 15 gadus. Rēģulāri par sporta lietām aprunāties tieŗi ar tautieŗiem dzimtenē iznāk no galvaspilsētas Vaŗingtonas, kur top *Amerikas Balss* raidījumi latvieŗu valodā.

Nezinu, vai kāds var precīzi definēt, kādēļ viņŗ kļuvis tieŗi par rakstnieku, gleznotāju, ŗachistu, filatēlistu vai sporta žurnālistu. Bet manā gadījumu viens no iemesliem ir patiesa pieķerŗšanās un cienība pret mūsu tēvu un tēvutēvu izkarotās neatkarīgās Latvijas sporta sasniegumiem, kas tāpat ietilpa, kaut mazas, bet vitālas un plaukstoŗas valsts daudz un daŗādo dzīves nozaŗu panākumu kontā. Tikai tādēļ arī tapuŗas kopā ar Arnoldu ŗmitu, kaut mūs tagad ŗķīr kontinenti un okeani, grāmatas “Sporta Latvija”, “Sporta smaidis” un “Zelts, sudrabs, bronza”, lai kaut ko atstātu palepoties mūsu nākamajām audzēm arī sporta laukā.

Liktenis man bija labvēlīģ. Viņŗ ļāvis, vairāk vai mazāk, būt ŗo notikumuru līdzgaitniekam. Gandrīz vai visu manas līdzŗinējās dzīves laiku, kas sākās 1913. gada 9. aprīlī Rīgā, izvadot cauri vienam bēŗģu posmam Pirmā pasaules kaŗa laikā un ievadot otrā, kas no kādreiz cerētā sprinta draud izvērŗties ļoti gaŗā maratonā.

Sestdien, 1989. g. 18. martā

SPORTS

Redaktors Vilis Čika mūŗībā

Vilis Čika 1913—1989

“Laika” sporta nodaļas redaktors kopŗ 1949. gadā, Vilis Čika, 26. februārī pēkŗņi ŗķītries no mūsu vidus. Aizgāŗējs bija dzimis 1913. g. 9. aprīlī Rīgā. 1937. g. viņŗ beidzīŗ Latvijas Universitāti ar agronoma građu. Trimdā Vācijā V. Čika pievēŗŗās žurnālistīkai, un “Latvieŗu Ziņās” Eslingenā vadīja sporta nodaļu. V. Čika, ir 6 grāmatu par Latvijas un latvieŗu sportu auŗors vai līdzauŗors. ŗo informāciju lasījām “Laika” slejās 1. lp. 4. martā.

ŗi ziņa mums vēstīja, ka esam zaudējuŗi vīru, kas latvieŗu sporta

dzīvē, īpaŗi trimdā, spēlējis tik svarīģu lomu. Vairāk nekā 40 gadus viņa rokas un gara vadīta informācija par latvieŗu sporta dzīvi, sasniegumiem un neveiksmēm, sasniedza mūsu sporta ļaudīs, kas dzīvo izkaisīti visā plaŗajā pasaulē.

Tu, Vili, biji tā saite, kas caur “Laika” sporta nodaļu mūs saistīģi kopēģā darbā. Cik svarīģa ir bijusi Tava loma, to mēs pratīsim novērtēt tikai vēlāk. Latvieŗu aktīvie sportisti un sporta darbinieki Tev par ŗo darbu saka sirsniģu paldies!

Mūsu ceļi krustojās sirmajā Rīgā, Jaunekļu Kristīgās Savienības basketbola nodarbībās. Bijām kopīģi cīnīģāji basketbola laukumā, Latvieŗu leģiona cīņās un pēdēģos gados trimdā – latvieŗu sporta dzīvē. Mēs sadarboģāŗies, izpratām svarīģo lomu, kāda fiziskajai audzināŗanai un sportam ir mūsu jaunatnes audzināŗanā trimdā. Tu prati izvērtēt tos rakstu plūdus, kas Tevi sasniedza darbā kā redaktoru, un ar savu nosvērtu pieeģu notikumiem Tu atrādi pareizo pieeģu daŗādo uzskatu saskāpoŗanai. Zīnu, Tava padoma un darba mums pierēģks turpmāk.

Esmu pārliecināts, ka izsaku visas trimdas latvieŗu sporta saimes domas, vēlot Tev vieģlas smīltis sveŗās zemes klēģl!

“Tev zeme bija svēģta, Tev valoda bija mīģla, ko runāģi, Tik tālos ceģos pagura kājas un sveŗā malā apstāģjās sirds.”

VALDEMĀRS BAUMANIS

JURIS ALBERTS ULMANIS,
zemessargs

“Nav tādu atmiņu, kuŗas neizdzēstu laiks”. Šie kastīliešu rakstnieka Migela de Servantesa pirms vairāk nekā pusgadsimta gadiem teiktie vārdi nāca prāta, vērojot jezgu ap *Namejs 2021* mācībām Rīgā. Pagājuši tikai 30 gadi kopš barikāžu laika – nieka sprīdis cilvēces vēsturē, bet mēs jau esam aizmirsuši par reālu apdraudējumu dzīvībai. Par naidīgi noskaņotiem bruņotiem cilvēkiem mūsu galvaspilsētā. Par lodēm, kas spindz virs galvām, atlec no ēku sienām un draud ķert nepareizā laikā un nepareizā vietā ieklidušu garāmgājēju.

Kaŗadarbības ainas šodien šķiet drīzāk televīzijas ārzemju ziņu sižetiem piestāvošas. Tik tālas un nesaprotamas, ka tām nemaz nevajadzētu parādīties mūsu dzīvē. Tādēļ pat vienu nedēļu ilgas militārās mācības Rīgā daļa sabiedrības uztvēra izteikti negatīvi, kā traucēkli rimtajai ikdienas dzīvei. Pat ļoti apzinoties, ka tajās piedalījās mūsu pašu kaŗavīri un viņu āŗvalstu sabiedrotie, kas briesmu brīdī pirmie dosies sargāt šos pašus nīgros kritiķus.

Negribu nevienu biedēt. Pārāk daudz un bieži tiekam baidīti pat reklāmās. Tomēr aicinu ikvienu iztēloties, kā jūs justos un uzvestos, ja būtu plaši izrādītā video varones vietā, taču jūs un jūsu bērnu pārsteigtu nevis no slēpņa ar mācību patronām šaujošs

savas valsts armijas kaŗavīrs, bet pēkšņi pilsētā nonācis diversants? Ar istām lodēm. Bez nodaļa atvainoties civiliedzīvotājiem par neērtībām un pat bez mazākās vēlmes saudzēt viņu dzīvību. Vai jūs turpinātu pukoties par izjaukto pastaigu un filmētu nejaukos pāŗdarītājus, vai tomēr ļautu pamosties pašsaglabāšanās instinktam un bēgtu, cik kājas nes, lai izglābtu dzīvību?

Dzīvnieku pēŗnieki novēŗojuši, ka izdzīvošanas instinkts ir mainīgs lielums. Jo ilgāk zvēŗiņš dzīvo drošībā, jo vairāk nostiprinās pāŗliecība, ka viņu nekas neapdraud. Tādēļ šāds dzīvnieks kļūst neuzmanīgāks un vieglāks upuris plēŗejiem.

Līdzīgi varētu būt ar cilvēkiem. Gadiem ilgi dzīvojot miera apstākļos, mums ir aizvien grūtāk noticēt, ka varam nonākt

situācijā, kuŗā būs jācinās par savu dzīvību. To pierāda neskaitāmi gadījumi, kad cilvēki atsakās pamest mājas dabas katastrofu priekšvakarā vai teroristu uzbrukuma brīdī nevis glābjas, bet ziņkāŗīgi vēŗo notikušo un bieži vien mulķīgās rīcības dēļ iet bojā. Zināmi pat gadījumi, kad situāciju adekvāti izvēŗtēt nespēŗjušie dodas izlamāt teroristus par āŗēŗanos vai pastāstīt par savām tiesībām uz dzīvību, kas diemžēļ beidzas bēŗīgi. Tas tikai apliecina, ka cilvēki ir pāŗlieku atradinājuŗies no doma, ka varētu tikt apdraudēti.

Tieŗi ņo imeslu dēļ, manuprāt, *Namejs* un līdzīgas mācības ne vien nevajadzētu aizliegt pilsētā, bet pat paplaŗināt, iesaistot pēŗ iespēŗas plaŗāku civiliedzīvotāju loku. Kādēļ gan mums neapmācīt visiem lielāku un mazāku apdzīvotu vietu iemīt-

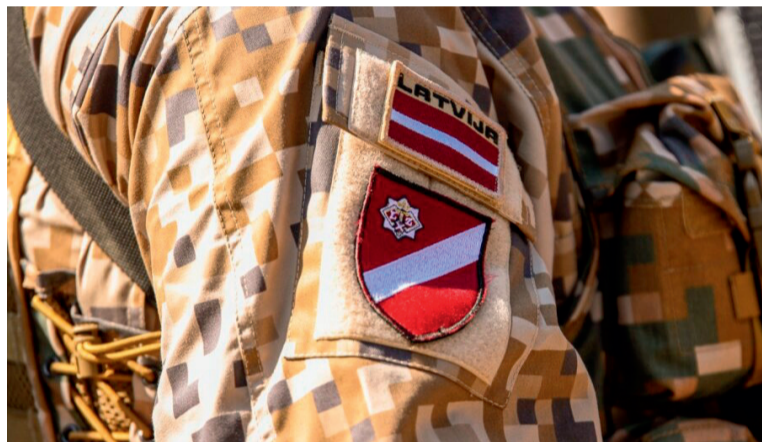
niekiem, kā rīkoties uzbrukuma gadījumā? Kuŗp doties, kuŗ patverties? Kā netrāpīties uzbrucēju ceļā? Kā pasargāt savu un savu tuvinieku dzīvību, kā izdzīvot bez elektrības, siltuma un citām ēŗtībām? Aizsardzības ministrijas izdotie bukleti un uzturētas vietnes neapšaubāmi ir noderīgs teorētiskais materiāls civiliedzīvotājiem. Tomēr krīzes brīdī viss lasītais mēdz aizmirsties un kontroli pāŗņem instinkti kopā ar muskuļu atmiņu. Ja ikviens pieauguŗšais civiliedzīvotājs kaut reizi miera laikos būtu mēŗojis ceļu uz dzīvesvietai tuvāko patvēŗuma vietu, krīzes brīdī būtu vieglāk pāŗvarēt sākotnējas bailes, apmulsumu, izmisumu.

Šādās apmācībās civiliedzīvotāji arī uzzinātu tādas elementāŗas lietas, kā atšķirt sabiedroto un naidīgu armiju formastēŗpu, ka apšaudes brīdī visdroŗāk ir piespīsties pie zemes, jo lodes

parasti lido krūŗu un galvas augstumā, un ka fotografēŗ cilvēku ar ieroci rokās nekad nav laba doma. Jo īpaŗi tumsā, kad zibspuldze vienkāŗši nodos fotografēŗāja atraŗšanās vietu.

Ne velti aukstā kaŗa gados kā ASV, tā PSRS skolēniem tika rēŗulāŗi rīkotas mācības, kuŗās bija jāapgūŗ rīcība iespēŗjamā militāŗā konfliktā gadījumā. Jau būdami bērni, zinājām, kā uzvilkt gāzmasku, ka bombardēŗanas laikā jāslēŗjas zem skolas soliem vai jāskrien uz patvēŗuma vietu, kam obligāŗi bija jābūŗ skolas pagrabā vai zem kādas tuvēŗās ēķas.

Kāds varbūŗ teiks, ka šādas apmācības tikai padarīŗ jau tā stress pāŗņemto sabiedrību vēŗ trauksmaināku. Man gan ņķiet, ka ir tieŗi pretēji. Jo labāķ cilvēks ir sagatavots krīzes situācijai, jo mierīgāķ viņš tadā jūŗas.

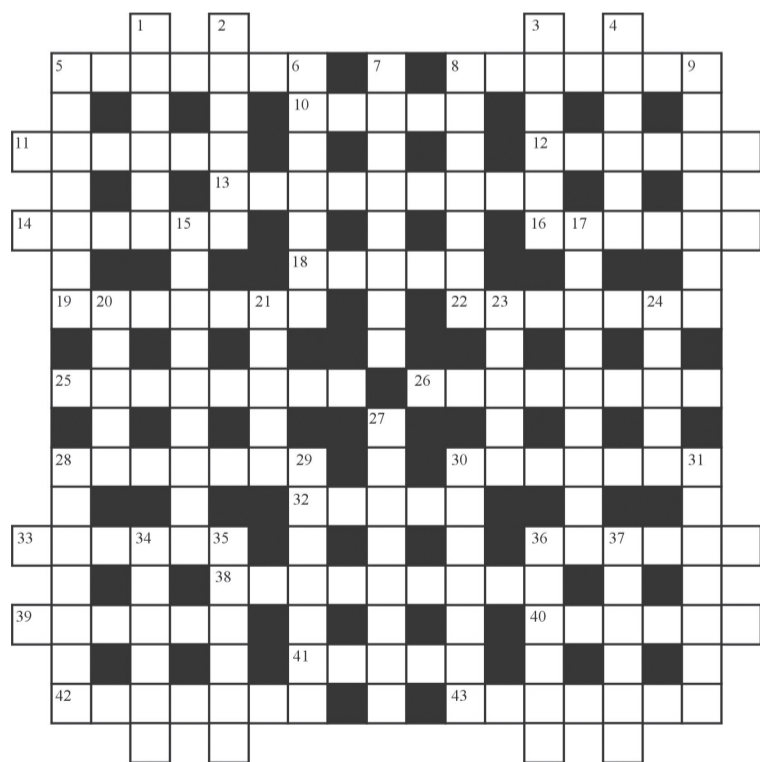
LIKTEŅDĀRZS ŠORUDEN

Pie informācijas namaŗa

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Sastādījis KĀŗLIS PĒTERSONS

balva. 5. Īsts, nevilts. 6. Aromātiskais ogļūdeņradis. 7. Pūŗšamais mūzikas instruments. 8. Braŗas, slaidas. 9. Senas, senlaiku. 15. Priekŗtelpa sabiedrīskās ēķas. 17. Vēŗtrasputnu kāŗtas putns. 20. Jupitera pavadonis. 21. Ķīŗzakveidīgo apakŗkāŗtas dzīvnieks. 23. Pilsēŗa ASV, Floridā. 24. Latvieŗu rokgrupa. 27. Pilsēŗa Kurzemē. 28. Liels sludinājumums, ko izlieķ vispāŗēŗai zināŗšanai. 29. Latvieŗu gleznotājs (1894-1966). 30. Šajā brīdī. 31. Saules sistēmas planēŗa. 34. Pilsēŗa Dānijā, Finas salā. 35. Gatves. 36. Sievietes vārds (*apr.*). 37. Āŗtras.

Krustvārdu mīķlas (Nr. 40) atrisinājumums

Līmeniski. 7. Balatons. 8. Spartaks. 10. Karno. 11. Smūls. 12. Atrepsija. 16. Sakaut. 19. Antenna. 20. Tritoni. 21. Sakss. 22. Ofiss. 23. Lieķi. 24. Steps. 25. Broce. 28. Kreps. 30. Stimuls. 31. Staras. 32. Spiest. 36. Procedūŗa. 40. Boles. 41. Kokle. 42. Saŗķelti. 43. Bazilīķs.

Stateniski. 1. Elina. 2. Komēŗta. 3. Asare. 4. Asars. 5. Kafija. 6. Basma. 7. Braslava. 9. Salkanas. 13. Porto. 14. Aukŗlejas. 15. Endoskops. 17. Trikāŗta. 18. Anatols. 26. Retinols. 27. Smēde. 29. Pastelis. 33. Krauls. 34. Krauze. 35. Perŗs. 37. Cēŗsis. 38. Durbe. 39. “Ronīŗs”.

Līmeniski. 5. Kalnu masīvs Grieķijā. 8. Sodīŗšanas ierice feodālismā. 10. Atdalīt kaut ko nevajadzīgu. 11. Bliete. 12. Rīgas pilsēŗas daļa. 13. Cietas konfektes. 14. Lielupes pieteka. 16. Frizūra. 18. Apdzīvota vieta Cēŗsu novadā. 19. Seŗrindes. 22. Noturīgs, pastāvīgs. 25. Valsts Eiropā. 26. ņampinjons. 28. Piena produkts. 30. Budistu tempļi. 32. Veģetācijā tips. 33. Pilsēŗa ņveŗ-

ces austrumos. 36. Tēŗls J. Raiņa lugā “Jāzeps un viņa brāļi”. 38. Apdzīvota vieta Smīltenes novadā. 39. Panāŗtru dzimtas augs. 40. Apgaismojuma ierice. 41. Algoti laukstrārdnieķi. 42. Konktaks. 43. Latvieŗu aktieris (1907-1968).

Stateniski. 1. Piespīdu izsūŗtījums no dzimtenes. 2. Latvieŗu gleznotāja (1939). 3. Sporta spēle. 4. Amerikas Kinoakadēmijas

Uz salas Daugavā pie Kokneses top Likteņdarzs – gaiŗas atceres vieta, kuŗ svinēŗ latvieŗu tautas izturību un spēku. Tas ir arī Tavas ģimenes un dzimtas Likteņdarzs, vēŗtīts visiem latvieŗiem, kas 20. gadsimtā gāŗjuŗi bojā vai cietuŗi sveŗu varu dēļ. Likteņdarzs top kopdarbībā un par ziedojumiem, tā atbalstītāju skaits jau pāŗsnieŗz 500 tūkŗstoŗus. Mūsu nāķkamais lielais kopdarbs - uzcelŗt Saieta namu! **Palidzi! Ziedo!**

Nodibinājumums “Kokneses fonds”
Adrese: Lāķplēŗa iela 75B, Rīga, LV-1011, Latvija
info@koknesesfonds.lv

Ziedojumiem EUR:

AS “Citadele banka”
Konts: LV94PARX0015211160001
SWIFT: PARXLV22

Starpnieķbanka ziedojumiem USD:
USA CITIBANK, N.A., NEW YORK
Konts: 36392149
SWIFT/BIC: CITIUS33

Vairāķ informācijā www.liktenadarzs.lv

Jauna stipendija

Vītolu fondā nodibināta stipendija dejojājas Benitas Daudes piemiņai, kuŗa Mūžībā aizgāja šā gada 7. oktobrī

Benita Daude (laulībā uzvārds Odiņa) dzimusi Rīgā, 1951. gada 27. septembrī. Benita uzauga ļoti strādīgā un inteliģentā latviešu – Skaidrites Osis Daudes un Imanāta Daudes – ģimenē. Jau no agras bērnības viņa aizrautīgi deĶoja bērnu deĶu ansambli “Dzirkstelīte” un pēc tam ilgus jo ilgus gadus turpināja kalpot deĶas mākslai Latvijas nopelniem bagātajā tautas deĶu ansambli “Liesma” pedagoga Imanāta Magonē vadībā. Kopā ar pārējiem “Liesmas” dalībniekiem viņa ar ievēroja-

miem panākumiem pārstāvēja latviešu kultūru pasaulē.

Skolas gaitas Benita aizvadīja Rīgas 25. vidusskolā, kam sekoja Rīgas Kultūras un izglītības darbinieku tehnikums, kuŗu 1977. gadā Benita pabeidza ar izcilību, saņemot diplomu kultūras un izglītības darba specialitātē ar kvalifikāciju — klubu darbinieks pašdarbības tautu deĶu kopu vadītājs. Darba gaitas kultūras jomā viņa turpināja gan kā kultūras nama vadītāja tagadējā Rīgas Kurzemes priekšpilsētā, gan arī kā aktīva organizētāja tolaik tik slavenajām diskotēkām Poligrafiķu klubā Lāčplēša ielā.

Benita arī uzaudzinaĶusi četrus krietnus dēlus – Nilu, Miku, Ivaru un Reini Odiņus. Gaiša piemiņā par mammas mīlestību un pēc viņas vēlēšanās dēli nodibināĶuši *In Memoriam Benitas Daudes (Odiņas) stipendiju*, kas, pēc Benitas ieceres, ir novēlēta kādam talantīgam jaunieĶim vai jaunietei, kas studēs deĶas, mūzikas vai glezniecības mākslu.

Benitas deĶas prieks savilņojis, priecēĶis un bagātākus darīĶis daudzus jo daudzus. Mīļš paldies dēliem par stipendijas dibināšanu, kas sniegs atbalstu kāda jauna cenoņa izaugsmei!

IN MEMORIAM

ZiedotāĶai Rasmai Dinbergai aizeĶot

5. oktobrī MūĶībā devusies Vītolu fonda ziedotāja Rasma Dinberga, kuŗa 2006. gadā dibināja stipendiju vīra Kornēlija Dinberga piemiņai. Piecpadsmit sadarbības gadu garumā Rasma turēĶusi rūpi par studentiem, raudzīĶusies, lai to kāpiens vestu augšup. PriecāĶoties par savējo bērnu un mazbērnu sasniegumiem, Rasma atrada īpašu vietu sirdī, kur kopā ar Latvijas jauniešiem lolot sapņus par gaišāku rītdienu.

Rasma Dinberga dzimusi Rīgā, 1928. gadā 23. februārī. Rasma tēvs Jēkabs StankēviĶs bija mācībspēks Latvijas Universitātē un vēlāk arī Lauksaimniecības akadēmijā Jelgavā. Māte Auguste, dzim. Vāpe, studēja zobārstniecību, bet Pirmais pasaules karš izglītošanos pārtrauca. Bērnību Rasma kopā ar māsu Āriju un brāĶiem Jāni un Juri pavadīja Rīgā, kā arī lauku īpašumos Zemgalē un Vidzemē. 1944. gada rudenī, tuvojoties kara draudiem, Ķimene devās prom no dzimtenes uz Vāciju, uz Tīringeni, kur tēvs bija uzaicināts par lektoru Veimāras Universitātē. Sākoties uzlidoĶumiem, Ķimene patvērumu rada Bavārijā, pēcāk Eslingenā. Šeit Rasma pabeidza Ķimnaziju, vēlāk sāka studēt Heidelbergas Universitātē.

1950. gadā Ķimene ieradās ASV, kur Rasma ieguva *Clifford* Ķimenes stipendiju tālākām studijām; pēc kolledĶas beigšanas darboĶās kā ķīmiķe *Sloan Kettering* vēža pētniecības institūtā Ņujorkā. Studiju gados Rasma iestājās studenšu korporācijā *Gundega*, kā arī *American Medical Technologists* un *Alpha Sigma*

Latviete Grieta Grīnberga plūc laurus Dienvidāfrikā

Latvijas Nacionālā baleta māksliniece Grieta Grīnberga izcīnīĶusi zelta medaĶu Dienvidāfrikas Starptautiskā baleta konkursa laikmetīgās deĶas kategorijā pieaugušo grupā. Grieta Grīnberga konkursā piedalīĶas ar īpaši viņai veidotu Elzas Leimanes choreografiju “Stīgas”, kas māksliniecei jau vasarā atnesusi pirmo vietu 5. Starptautiskajā Baltijas baleta konkursā.

“Esmu ļoti priecīga par iespēĶu piedalīties tik prestiĶā konkursā par spīti visiem apstākĶiem. Fantastiski, ka rīkotāĶi ir gatavi turpināt konkursus. Tas dod pārliecību, ka nekādi apstākĶi nestāties pretī un mēs turpināsim deĶot,” saka Grieta Grīnberga.

Grieta Grīnberga absolvēĶusi

Tau Professional Sorority organizācijās.

1958. gadā Rasma apprecēĶās ar Kornēliju Dinbergu, un abi sāka jaunas dzīves cēlienu Klīvlāndē, kur Rasma strādāja vairāku slimnīcu medicīniskajās laboratorijās. Ķimene uzaudzinaĶi trīs bērni – Artūrs, Iveta un Kārlis, kuŗi visi ieguĶuši augstāko izglītību. Rasma Dinberga iesaistīĶusies arī Klīvlāndes sabiedriskajā dzīvē – bija Amerikas latviešu apvienības, kā arī Klīvlāndes Latviešu biedrības mūĶa biedre. Ķpašu uzmanību Rasma veltīĶusi grāmatu klubam, kur aktīvi dalīĶusies savās pārdomās par literatūru. Inteligence un sievišķīgs smalkums atspoguļojās ne tikai Rasma mīlestībā

Rīgas Baleta skolu, no 2020. gada ir Latvijas Nacionālā baleta māksliniece. Līdz šim jaunā baletdeĶotāja jau guĶusi spoĶus panākumus arī Grāsas Starptautiskajā baleta konkursā Francijā, Stora Daldansens konkursā Zviedrijā, Spoleto Starptautiskajā baleta konkursā.

Dienvidāfrikas Starptautiskais baleta konkurss notiek kopš 2008. gada, un tajā godalgotas vietas guĶuši Latvijas baletdeĶotāĶi Elza Leimane, Annija Kopštāle, Kārlis Cīrulis un Raimonds Martinovs. Konkurss šogad no līdz 23. oktobrim norisinājās hibrīdformā – vietējie deĶotāĶi piedalīĶas klātienē, bet ārzemju baleta mākslinieĶi iesniedza video darbus.

pret labu lasāmvielu, ceĶošanu un dārzniecības darbiem, bet arī viņas ziedotājaĶas būtībā.

Rasma vienmēr bija balsts savam vīram un arī pēc Kornēlija aiziešanas vēlēĶās, lai vīra un ievērojamā latviešu ķīmiķa piemiņa tiktu iemūĶzināta, dibinot stipendiju Vītolu fondā. Stipendijas veidā palīdzēts topošajiem ķīmiķiem, farmaceitiem, materiālzinātnes un lietišķās ķīmijas studentiem. Jauna pētnieku un ekspertu paaudze turpinās to karĶeras un zinātnes ceĶu, ko Dinbergu pāris īstenoja savā dzīvē. Dinbergi ziedoĶuši arī Latvijas Okupācijas mūĶejam un Kentas Valsts universitātes latviešu studentu stipendiju fondam.

Brīvā Latvija

reklāmas cenas Latvijā

Cena – 1,15 eiro
par cm² ierāmējumā
Atlaides par reklāmas
publicēšanas bieĶumu:

- Atkārtotot vienu un to pašu reklāmu 2 reizes, paredzēta atlaide 10 % apmērā no parastās cenas.
- Atkārtotot vienu un to pašu reklāmu 3 reizes, – 15 % no parastās cenas.
- Atkārtotot vienu un to pašu reklāmu 4 reizes un vairāk, – 20 % no parastās cenas.
- PRIVĀTSLUDINĀJUMIEM:
0,60 eiro par 1 cm² ierāmējumā.
- SĒRU SLUDINĀJUMS:
● NB! 60 eiro

Pasta adrese:

Ķertrūdes iela 27

Rīga, LV - 1011

Tālrunis + 371 67326761

Tālrakstis +371 67326784

Darba laiks:

Pirmdien – 9-17

Otrdien – 9-17

Piektdien – 9-13

BRĪVĀ LATVIJA

Latvijas reĶ. nr. 1144.
Rietumeiropas latviešu laikraksts,
iznāk sestdienās, 48 reizes gadā.

Redaktore: Ligita Kovtuna
Brīvā Latvija redakcija:
Ķertrūdes iela 27, Rīga, LV-1011
(Darba laiks P,O: 9-17, Pk.: 9-13)
Tāl. (redakcija) +371 67326761,
+371 29439423,
Tālrakstis: +371 67326784.
e-pasts: redakcija@brivalatvija.lv

ABONEMENTA MAKSA:

Brīvās Latvijas digitālo versiju
varat pasūtīnāt tāpat kā līdz šim.

- par 12 mēn. (48 nr.) EUR 55 (550 SEK)
- par 6 mēn. EUR 30 (300 SEK)
- 1 nedēĶu EUR 2 (20 SEK)

To varat izdarīt caur *Brīvās Latvijas* mājaslapu: <http://www.brivalatvija.lv/abone-interneta>.

IzdrukāĶot iespējama krāsaina versija.

Tiem *Brīvās Latvijas* lasītāĶiem, kuŗi tomēr vēlas lasīt avīzi drukātā versijā, piedāvāĶam pasūtīnāt Amerikas latviešu avīzi *Laiks* – tie paši 48 numuri gadā, 20 lappuses, to skaitā 8 lpp. tās pašas, kas kopš 2001. gada bijušas kopīgas abām avīzēm.

Iespēja saņemt *Laiku* pa gaisa pastu no ASV.

- par 6 mēn. – EUR 186
- pa parasto pastu no Latvijas – 6 mēn. EUR 86

Dāvanā *Laika* Mākslas kalendārs 2021!

Samaksa: naudu ieskaitot SIA VESTA-LK kontā:

AS SEB banka, kods UNLALV2X,
nr.: LV80UNLA0050016243516,
ar piezīmi BL

un norādot vārdu, uzvārdu un adresi.
Latviešu organizāciju un **privātie sludinājumi** maksā EUR 6,- par 10 mm augstu viensleĶīgā platumā aizņemtu telpu. **Sēru sludinājumi** (10,6 cm x 7 cm) EUR 60,-

KomerĶiālie sludinājumi EUR 12 par 1 sleĶas cm.
Atlaides atkārtotām reklāmām.

Ar autora vārdu, iniciāĶiem vai segvārdu parakstītos rakstos izteiktās domas nav katrā ziņā arī redakcijas domas. Par līdzstrādnieku honorāriem nepieciešama iepriekšēja vienošanās. Par publikācijās minēto faktu precizitāti atbild autors.

Lūdzam ziedojumus iemaksāt:
Biedrības Laiks-BL kontā –
SEB Banka,
nr.:LV60UNLA0050018705154

SPORTS

SPORTS

TOP 10 TESTA
SACENSĪBĀS PEKINAS
OLIMPISKAJĀ TRASĒ

Latvijas skeletonisti Tomass un Martins Dukuri, kā arī Endija Tērauda sievietes konkurencē iekļuva pirmajā desmitniekā pārbaudes sacensībās Jaņcjinā, kur februārī risinās Pekinas Ziemas olimpiskās spēles. Tomass noslēdza labāko sešnieku, Martins bija astotais, bet Tērauda ieguva deviņto vietu. Bobsleja divniekiem septītā bija Oskara Ķibermaņa ekipāža.

Visi spēcīgākie bobslejisti un skeletonisti oktobra otrajā pusē sezonai gatavojas Jaņcjinā, kur iepriekšējās divās nedēļās veica treniņbraucienus. Savukārt oktobra pēdējā nedēļā olimpiskajām spēlēm uzbūvētajā trasē risinās starptautiskās sacensības.

Pirmās sacentās skeletonistes, Endija Tērauda 25 sportistu konkurencē divu braucienu summā iekļuva labāko desmitniekā. Pirmajā braucienā Endija bija astotā, bet otrajā braucienā kļūda trases lejasdaļā viņu atvērēja uz 14. vietu. Uzvarēja vāciete Tina Hermāne, par 0,04 sekundēm summā apsteidzot savu tautieti Hannu Neizi. Vīriešiem Tomass Dukurs braucienos sasniedza sesto un deviņto rezultātu, turpretim Martina rēķinā bija 8. un 10. vieta. Uzvaru 30 dalībnieku konkurencē guva vācietis Aleksandrs Gasners.

Vīriešu bobsleja divnieku konkurencē Oskars Ķibermanis ar Mafisu Mikni pirmajā braucienā ierindojās 11. vietā, turpretim otrajā braucienā sasniedza otro rezultātu. Dāvis Kaufmanis ar Edgaru Nemmi braucienos sasniedza 17. un 8. vietu, kas summā deva 15. pozīciju. Emīls Cipulis un Ivo Dans Kleinbergs braucienos bija 18. un 24. vietā, kopvērtējumā sasniedzot 24. vietu un apsteidzot vienu sāncensu ekipāžu. Uzvarēja titulētais Vācijas pilots Frančesko Frīdrihs.

OSTAPENKO AR
SINJAKOVU UZVAR
MASKAVAS WTAMASKAVAS WTA
DUBULTSPĒĻU TURNĪRĀ

Pirmajā kārtā Latvijas/Čehijas duets ar 6:3, 6:2 uzveica baltkrievietes Veru Lapko un Lidziju Marozavu, otrajā kārtā ar 5:7, 6:3, 11:9 uzvarēja slovakieti Viktoriju Kužmovu un krievieti Aleksandru Panovu, bet pusfinālā ar 6:2, 5:7, 10:2 pārspēja Mari Buzkovu un Luciju Hradecku no Čehijas, kuņas turnīrā izlikta ar trešo numuru. Finālā Aļona Ostapenko un Kateržina Sinjakova ar rezultātu 6:2, 4:6, 10:8 pārspēja ukrainieti Nadju Kičenoku un Raluku Olaru no Rumānijas, kuņas turnīrā bija izlikta ar ceturto numuru. Līdz šim Ostapenko bija svinējusi uzvaru trīs A raudzes dubultspēļu turnīros.

Ostapenko pāriniece Sinjakova karjeras laikā līdz Maskavas turnīram bija izcīnījusi 11 dubultspēļu titulus, no tiem trīs Grand

Slam sacensībās, un bijusi arī dubultspēļu ranga līderpozīcijā. Savus lielākos panākumus, kuņu vidū ir arī olimpisko spēļu čempiones tituls, viņa guvusi kopā ar Barboru Krejčikovu.

* Maskavas WTA 500 turnīra finālā uzvarēja pasaules 20. rakete sievietes tenisā **Anete Kontaveita (attēlā)**, izcīnot ceturto titulu savā karjērā.

Igauniete, kuņa turnīrā tika izsēta ar deviņto numuru, finālā ar 4:6, 6:4, 7:5 pārspēja Krievijas tenisisti Jekaterinu Aleksandrovu.

* **Aļona Ostapenko** WTA pasaules rangā atkāpusies par vienu pozīciju un ieņēma 30. vietu, kamēr **Anastasija Sevastova** pakāpusies par trim vietām uz 62. pozīciju. Abas Latvijas vadošās tenisistes spēlēja Indianvels WTA 1000 turnīrā, kur Ostapenko aizkļuva līdz pusfinālam, bet Sevastova apstājās vienspēļu sacensību otrajā kārtā.

Piecu vietu kritums ir Latvijas trešajai raketī **Danielai Vismanei** (314.), **Diāna Marcinkēviča** pakāpusies par trim vietām (351.), **Kamilla Bartone** – par divām vietām (393.), **Darja Semenistaja** atrodas par 80 vietām augstāk nekā pirms nedēļas (581.), bet **Sabīne Rutlauka** zaudējusi piecas pozīcijas (907.). Piecu pozīciju kritums bijis arī **Margaritai Ignatjevai** (1023.), savukārt par četrām vietām zemāk nekā pirms nedēļas ierindojas **Patricija Špaka** (1067.), bet par 29 pozīcijām pakāpusies **Anna Ozerova** (1161.), divas vietas zaudējusi **Elza Tomase** (1175.), bet **Līga Dekmeijere** rangā pakāpusies par 84 vietām (1316.).

Lideru trijnieks saglabājies nemainīgs – pirmajā vietā ir austrāliete **Ešlija Bārtija**, viņai seko baltkrieviete **Arina Sabalenka** un čehiete **Karolīna Pliškova**, par vienu pozīciju uz ceturto vietu pakāpusies čehiete **Barbora Krejčikova**.

* Latvijas tenisiste **Darja Semenistaja** uzvarēja Starptautiskās tenisa federācijas (ITF) W-15 sērijas turnīrā Kankunā, šajā Meksikas pilsētā uzvarot trešo nedēļu pēc kārtas.

Darja Semenistaja

Turnīrā ar pirmo numuru izsēta Semenistaja (WTA 661.) finālā ar rezultātu 7:5, 7:5 pārspēja latviešu izcelsmes ASV tenisistu Reičelu Gaili (WTA 1061.). Par izcīnīto uzvaru Latvijas tenisiste nopelnīja desmit WTA ranga punktus, kas ļaus turpināt kāpumu WTA rangā.

SMAIĻOTĀJS AKMENS
OTRAJĀ VIETĀ JAUNĀKAJĀ
PASAULES RANGĀ

Latvijas smaiļotājs Roberts Akmens jaunākajā Starptautiskās kanoē federācijas (ICF) rangā 200 metru distancē ieņēma otro vietu. Rangš tiek publicēts divas reizes gadā. Šomēnes publicētais rangs veidots pēc Ungārijā un Krievijā notikušo Pasaules kausa posmu, kā arī Dānijā notikušā pasaules čempionāta rezultātiem. Jaunākajā rangā Akmens ieņēma otro vietu, atpaliekot tikai no zviedra Petera Meninga. Trešo un ceturto vietu ieņēma lietuvieši Maldonis Mindaugs un Artūrs Seja. Pirmo piecnieku noslēdza Andrea di Liberto no Itālijas.

Roberts Akmens septembrī Kopenhāgenā pasaules čempionātā (PČ) smaiļošanas un kanoē sprintā izcīnīja bronzas medaļu 200 metru distancē. Maijā Krievijā Pasaules kausa (PK) posmā smaiļošanā un kanoē airēšanā Akmens 200 metru airējumā izcīnīja trešo vietu, bet pirms tam Ungārijas pilsētā Segedā PK posmā 200 metru distances finālā izcīnīja astoto vietu. 15. vietā 200 metru distances rangā ir Latvijas smaiļotājs **Aleksejs Rumjancevs**.

1000 metru distances rangā 14./15. vietā ierindots **Artūrs Vilde**, bet 5000 metru distances rangā viņš vēl ar 11 sportistiem dala 37. vietu. Vīriešu komandu rangā 500 metru distancē Latvija ir 17. vietā.

Sieviešu 200 m distances rangā 27. vietā ierindota Latvijas smaiļotāja **Madara Aldiņa**, bet 500 m distances rangā viņa ir 34. vietā.

Kanoē airētāju rangā 500 m distancē **Roberts Lagzdīns** ieņēma deviņto vietu, bet 1000 metru distancē – 18. vietu.

MĀRTIŅŠ BLŪMS UZVAR
SACENSĪBĀS GRIEKIJĀ

Latvijas vadošais kalnu riteņbraucējs **Mārtiņš Blūms (attēlā)** Grieķijā izcīnījis uzvaru UCI 2. kategorijas sacensībās **Salamina Epic MTB Race**. Mārtiņam izdevās pārspēt arī iepriekš vēl neuzvarēto labāko poļu kalnu riteņbraucēju Bartlomiju Vavaku, informē Latvijas Riteņbraukšanas federācija.

ŠAUTRIŅU METĒJS RAZMA
PAVEIC MEISTARSTIĶI

Latvijas šautriņu metējs Madars Razma veiksmīgi aizvadījis **Player's Championship Pro Tour 26** sacensības, kur sasniedza pusfinālu. Tajā viņš izcēlās ar meistariņiem, ar deviņiem metieniem nodzēšot 501 punktu. Pusfinālā Razma tomēr zaudēja Krosam ar

PAZIŅOJUMI

LATVIJA

Rīgas evaņģēliskā draudze. Informācija par turpmākiem dievkalpojumiem: **18. novembrī** notiks tradicionālais Valsts svētku dievkalpojums (plānots 16). 2021.g. 28. novembrī plkst.13. Kā vienmēr, varat sazināties ar draudzi: valde@redraudze.lv.

Dievkalpojums būs pieejams tiešsaistē mūsu pastāvīgajā Zoom saitē. Ja ir kādas aizlūgšanas vai arī kādi citi jautājumi, droši varat vērsties pie draudzes mācītājas Daces Balodes (dace.balode@yahoo.de). Kolekti lūdzu pārskatīt kā ziedojumu draudzes kontā:

LV10HABA0551027207173.

Bērni ir aicināti piedalīties svētdienas skolā. Visi, kuriem ir Covid sertifikāti, ir laipni aicināti pulcēties pie kafijas galda pēc dievkalpojuma ar līdzīgi paņemtajiem cienastiem.

Ievērojot noteikumus, dievkalpojuma laikā izmantosim sejas maskas un ievērosim distanci. Ja ir kādas šaubas par veselības stāvokli (iesnas, klepus, temperatūra) – saudzējiet sevi un piedalieties dievkalpojumā attālināti.

Visi ir miļi aicināti un gaidīti!
Rīgas Evaņģēliskās draudzes valde

rezultātu 4:7. Pirms tam viņš pārspēja Dariusu Labanasku (6:2), Rastiju Džeiku Rodrigesu (6:3), ar pirmo numuru izlikto Džo Kaleņu (6:2), (Rosu Smitu (6-5), bet ceturtdaļfinālā ar 6:4 pārspēja Lūku Vudhausu.

BRIEDIS CĪŅU PRET
OPETAIJU VARĒTU
AIZVADĪT SIDNEJĀ

Nākamā cīņa par Latvijas bokserim **Mairim Briedim** piederošā pasaules čempiona titula Starptautiskās Boksa federācijas (IBF) versijā pirmajā smagajā svāra kategorijā ar austrālieti Džeiju Opetaiju, iespējams, tiks aizvadīta Sidnejā, ziņo laikraksts *The Sydney Morning Herald*. Abas puses pagaidām ir vienojušas par cīņas datumu, kas varētu būt 5. februāris. Pagaidām vēl nav skaidra cīņas norises vieta, taču Sidneja ir reālākais variants, kamēr pārējie varianti ir Melburna vai Goldkosta.

Pirms cīņas ar Briedi, Opetaija aizvadīs vēl vienu cīņu 4. decembrī. Austrālietis ringā nav bijis vairāk nekā gadu, jo veica rehabilitāciju pēc plaukstas operācijas. Opetaija ir aizvadījis 20 cīņas profesionālā boksera karjērā un visās ir uzvarējis, taču gandrīz visas cīņas notika Austrālijā. Viņam pieder divas otrā līmeņa jostas – WBO "Global" čempiona tituls un IBF Āzijas un Okeānijas čempiona tituls.

Briedis pēc vairāk nekā gada pārtraukuma oktobrī aizvadīja cīņu pret vācieti Arturu Mannu, kuņa trešajā raundā ar tehnisko nokautu bija pārāks. 36 gadus

Sludinājumus un reklāmu laikrakstā iesniedz ērti arī no sava tālrunā!

PĒRK

PĒRKU ZEMI

Tāl. +371 20151111

PĒRKAM lauksaimniecības ZEMI Latvijā jebkādā stāvoklī, sākot no 5 ha un vairāk. Tāl. +371 29570026.

VĀCIJA

Reformācijas svētku dievkalpojums ar dievgaldu Oldenburgā, Ohmstedes baznīcas draudzes namā Butjadinger Str. 59. Kalpo diak. L. Urdze, pie ērģelēm Dr. A. Rosenbergs. Pēc dievkalpojuma kafijas galds. Lūdzu ievērot 3-G drošības prasības. **31. oktobrī plkst. 11:00.**

E-pasts: l_urdze@yahoo.de

vecāis Briedis profesionālā boksera karjērā izcīnījis 29 uzvaras, no kuņām 20 bijušas ar nokautu. Viņš cietis vienu zaudējumu – WBSS pirmās sezonas pusfinālā Rīgā pret ukraiņi Oleksandru Usiku.

SPORTA DEJAS

Latvijas sporta dejojāju pāris **Marts Smolko un Tina Bazikina** Vācijā notikušajā pasaules čempionātā Latīņamerikas dejās Pasaules sporta deju federācijas (WDSF) profesionāļu līgā izcīnīja otro vietu, informēja Latvijas Sporta deju federācija.

Sacensībās bija pārstāvēti 25 pāri no 14 valstīm. Itāliju pārstāvēja deviņi pāri, bet Eiropas valstu sporta deju pāriem pievienojās arī Japānas un Austrālijas dueti. Smolko un Bazikina otro vietu pasaules čempionātā profesionāļu divīzijā ieguva jau piekto reizi.

OLIMPISKAIS ČĒMPIONS
BOBSLEJĀ OSKARS
MELBĀRDIS

ir noskaņots beigt savu sportista karjēru viņš sacīja, Latvijas Televīzijas raidījumā "Sporta studija". Melbārdis šogad otro reizi atsvaidzināja muguras traumu, kā dēļ viņam bija nepieciešama operācija.

Jau vasarā tika prognozēts, ka rehabilitācijas process viņam liegs piedalīties 2022. gada Pekinas Olimpiskajās spēlēs. "Trauma jau nopietna. Jāklauša ārstu ieteikumiem un rekomendācijām, ka labāk nevajadzētu kāpt iekšā kamanās. Pats jau arī to esmu pieņēmis," par nepiedalīšanos gaidāmajās olimpiskajās spēlēs sacīja Melbārdis. **P. Karlsons**